

Αγ.Μάρκου 16, 5^{ος} όρ., 10560 Αθήνα • syndesmosserveon@yahoo.gr / syndesmosserveon@servou.gr

Έτ. 460 • Αρ. φ. 223 • Ιανουάριος-Ιούνιος 2022 • Ιστοσελίδα: servou.gr • FB: Σύνδεσμος Απανταχού Σερβαίων

100 Χρόνια Σύνδεσμος Απανταχού Σερβαίων Αρκαδίας "Η Κοίμηση της Θεοτόκου" 1922-2022

Ο «Αρτοζήνος» του Συνδέσμου μας

Αγαπητοί Πατριώτες,
100 χρόνια ζωής και δράσης (1922-2022) γιορτάζει φέτος ο Σύνδεσμος Απανταχού Σερβαίων Αρκαδίας «Η Κοίμηση της Θεοτόκου».

Η εφημερίδα «ΑΡΤΟΖΗΝΟΣ» που κρατάτε έντυπη στα χέρια σας ή διαβάσετε και σε ηλεκτρονική μορφή στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου servou.gr κλείνει 46 χρόνια έκδοσης (Αύγουστος 1976).

Ο Αρτοζήνος είναι ένα από τα σπουδαία κατορθώματα του Συνδέσμου και η έκδοσή του είναι ένα από τα στοιχεία πολιτιστικής κληρονομιάς που καθιστούν τον Σύνδεσμό μας Πολιτιστικό. Μέσα στα 223 φύλλα του, βυθιζόμαστε σε ανεκτίμητους θησαυρούς κοινωνικούς, ιστορικούς, παραδοσιακούς, λαογραφικούς, πολιτιστικούς, πολιτισμικούς, της τέχνης και λογοτεχνίας.

Οι σκοποί που επιτελεί ο Αρτοζήνος είναι πολύτιμοι και συγκινητικοί, παρόλες τις δυσκολίες που έχει περάσει και προσπεράσει, στο διάβα του, ο Σύνδεσμος. Η επικοινωνία και σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των πατριωτών, σε κάθε γωνιά της γης, με σωστή ενημέρωση για τα νέα των πατριωτών και του Συνδέσμου, η γνωριμία των νεότερων με τους μεγαλύτερους, η προβολή και διαφήμιση της τέχνης, παράδοσης και λαογραφίας, η γνωριμία με την ιστορία και λογοτεχνία, και τα επιτεύγματα των νέων, των επιστημόνων και καλλιτεχνών του τόπου μας, είναι χαρακτηριστικά του Αρτοζήνου.

Πολλοί πατριώτες προσέφεραν και προσφέρουν τη σκέψη τους, τις τεκμηριωμένες θέσεις τους και το συναίσθημά τους με τα άρθρα τους που δημοσιεύονται αυτοτελή ή σε συνέχειες, με την οικονομική συνδρομή τους, τον χρόνο και την εργασία τους, για την ολοκλήρωση της έκδοσης του κάθε Αρτοζήνου.

Γράφτηκε στο κύριο άρθρο του 1ου φύλλου του ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ: «Επισημαίνουμε: Πολιτικά η εφημερίδα θα σταθεί ανυπότακτη ΟΥΔΕΤΕΡΗ. Συνεπώς είναι ανοιχτή για όλους. Η πολιτική τοποθέτηση είναι καθαρά προσωπικό ζήτημα. Στις σελίδες του ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ όλοι μας θα είμαστε πατριώτες και μόνον.»

Ο Αρτοζήνος δέχεται κάθε ιδέα και καλόπιστη γνώμη που πηγάζει από αγάπη για το καλό του χωριού. Η ζεστή Σερβαϊκή φωνή του εύχεται σε όλους τους συμπατριώτες υγεία, ευημερία και ειρήνη, και να τα χιλιάσει ο Σύνδεσμός μας!

Για το Δ.Σ. του Συνδέσμου,
η Γραμματέας, **Ελένη Κ. Μπόρα**

Εκατονταετηρίδα ζωής και δράσης Συλλόγου Σερβαίων

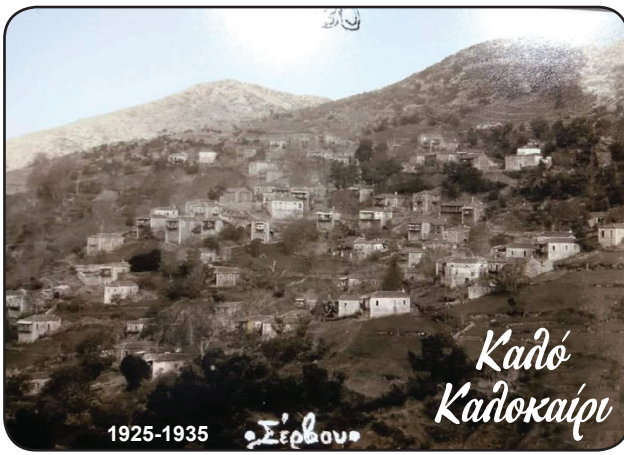
Αθ. Κ. Γκούτης

Με το πέρας του διανυομένου έτους 2022, συμπύπτει και η εκατονταετηρίδα ίδρυσης του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΣΕΡΒΑΙΩΝ «Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ».

Οφείλω να επισημάνω, ότι, στη σύμπραξη, ας την ευτούμε έτσι, των πρωτεργατών ίδρυσης του παραπάνω Συνδέσμου, επελέγησαν, για τον τίτλο, δύο καίριες σημασίας λέξεις, ενδεχομένως τυχαία, ενδεχομένως και σκόπιμα, όπως εγώ αξιολογώ σήμερα, τα πεπραγμένα αυτής (σύμπραξης), για να νοηματοδοτήσουν τον σκοπό του και το εύρος του σκοπού του, δηλαδή, ότι αυτό που ιδρύεται είναι ένα δέσιμο ενωτικό, μεταξύ των Σερβαίων, «ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ», που αφορά πρωτίστως τους Πειραιώτες Σερβαίους, «ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ» και δευτερευόντως, τους «ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ», για τούτο και προτάχθηκαν οι λέξεις ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Οι λόγοι επιλογής, κατά τη γνώμη μου, είναι, αφ' ενός μεν, επικοινωνιακοί, διότι οι συμπράξαντες, διέμενον στον Πειραιά και δεν ηδύναντο εύκολα και τάχιστα, να επικοινωνήσουν

συνέχεια στη σελ. 5

100 χρόνια ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ

Συλλογικές δράσεις. Ιστοσελίδα servou.gr

Χ. Ι. Μαργκόκος

Τη φετινή χρονιά (2022) συμπληρώνεται 100 χρόνια από την ίδρυση του Συνδέσμου μας (Σεπτέμβριος 1922), με τον αρχικό και επιτυχημένο τίτλο: «Σύνδεσμος των εν Πειραιεί και Αθήναις και Απανταχού Σερβαίων, Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ».

Το γεγονός είναι εξαιρετικής σημασίας για όλους τους πατριώτες, για όλα όσα υπέροχα έχει προσφέρει αυτός ο Σύνδεσμος και χρέος μας είναι να τον εορτάσουμε πανηγυρικά, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.

Στο διάστημα των ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΩΝ έγιναν πάρα πολλά και αξιόλογα έργα από τον Σύνδεσμο, με συμμετοχή λίγο-πολύ όλων των πατριωτών, σε πολλούς και ποικίλους τομείς. Έτσι, μπορούμε να πούμε σήμερα πως ο σκοπός για τον οποίο ιδρύθηκε το υπέροχο αυτό πατριωτικό μας σωματείο, πέτυχε απόλυτα. Μετά από αυτή τη διαπίστωση, το ερώτημα που γεννιέται αυτόματα σε κάθε πατριώτη είναι τι γίνεται στο μέλλον.

Ανεξάρτητα, πάντως, με το ποια θα είναι η μελλοντική πορεία του Συνδέσμου, θεωρώ πως είναι καλό και χρήσιμο, στα πλαίσια του εορτασμού, να γίνει μια γενική σύνοψη ανασκόπηση και καταγραφή των δραστηριοτήτων του, στη μακρά αυτή δημιουργική του ΕΚΑΤΟΝΤΑΧΡΟΝΗ πορεία, κυρίως ως παρακαταθήκη στους σημερινούς νέους αλλά και στις επερχόμενες γενεές νέων. Να μάθουν δηλαδή και οι νέοι με καταγωγή από το χωριό, από πού «κρατάει η σκούφια τους» και πώς έζησαν και έδρασαν οι πρόγονοί τους.

Πριν από αρκετά χρόνια που μετείχα ως γραμματέας στο ΔΣ, με πρόεδρο τον αείμνηστο Ηλία Χειμών, είχα τη διάθεση να μελετήσω τα αρχεία του Συνδέσμου και να καταγράψω σε γενικές γραμμές τα έργα που έγιναν κατά περιόδους. Τα άρθρα αυτά μπορεί κάποιος που ενδιαφέρεται να τα αναζητήσει στην εφημερίδα και στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου.

Οι διαχρονικές συλλογικές και άλλες δραστηριότητες των πατριωτών είναι τόσες πολλές που δεν μπορούν να καταγραφούν όλες σε ένα άρθρο. Γι αυτό σκέφτηκα να γίνει η καταγραφή κατά τομείς (π.χ. έργα υποδομής στο χωριό, πολιτιστικά, ιστορία, εκδηλώσεις, εφημερίδα και ιστοσελίδα κλπ.) και όσο το δυνατόν από περισσότερους πατριώτες, ιδιαίτερα από αυτούς που μετείχαν κατά καιρούς στα Δ.Σ. του Συνδέσμου. Φυσικά και πρώτιστα από τη σημερινή διοίκηση του Συνδέσμου. Πάντως, οτιδήποτε αξιόλογο θυμάται ένας πατριώτης από τις συλλογικές μας δραστηριότητες, τη ζωή στο χωριό κλπ., καλό είναι να το καταγράψει, άσχετα αν και κάποιος άλλος έχει ασχοληθεί με το ίδιο θέμα. Η πολύπλευρη αυτή θεώρηση των πραγμάτων «πολυχρωμία ενός έργου», θα στολίζει πολύ πιο πολύ το «έργο» του Συνδέσμου μας.

Η ιστοσελίδα servou.gr, το υπέροχο αυτό δημιούργημα του Συνδέσμου (κατά τη γνώμη μου), έχει εξαιρετικές και πάρα πολλές δυνατότητες. Αφενός διαθέτει απεριόριστο

συνέχεια στη σελ. 5

Τιμητική Διάκριση του Καθηγητή Ιατρικής κ. Γεωργίου Θ. Τρουπή

Την 6η Ιουλίου 2022, ο κ. Γεώργιος Θ. Τρουπής, Ιατρός, Καθηγητής στην Ιατρική Σχολή Αθηνών, σε εκδήλωση του ΕΚΠΑ και του Εργαστηρίου Ανατομίας, που έλαβε μέρος στην αίθουσα τελετών του Πανεπιστημίου Αθηνών (Οδός Πανεπιστημίου - Προπύλαια), βραβεύτηκε από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Δημόπουλο, τον Αντιπρύτανη κ. Τσαγκρή, τον Κοσμήτορα κ. Πικουλή, τον Πρόεδρο της Ιατρικής Σχολής Αθηνών κ. Σιάσιο και τον Αντιπρόεδρο κ. Αρκαδόπουλο.

Τιμήθηκε με τιμητικό μετάλλιο για την άοκνη διδακτική και ερευνητική δραστηριότητά του στους προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές, τους ειδικευόμενους γιατρούς και γιατρούς εν γένει.

Ύψιστη τιμητική διάκριση!

Στη διάρκεια εκδήλωσης, παρουσιάστηκε το εκπαιδευτικό έργο των τελευταίων 5 χρόνων που οδηγεί τη διδασκαλία της Ανατομίας από το παρελθόν στο μέλλον. Ενορχηστρωτής του σπουδαίου αυτού εγχειρήματος είναι ο καθηγητής κ. **Θοδωρής Γ. Τρουπής** (Γιός του καθηγητή Γιώργου Τρουπή) και Διευθυντής του Εργαστηρίου Ανατομίας, ο οποίος οραματιζόμενος τις προκλήσεις του μέλλοντος, διαμόρφωσε έναν νέο τύπο διδασκαλίας της Ανατομίας μέσω της εικονικής πραγματικότητας και των τραπεζιών Anatomage.

Αξιότιμη και αγαπητή κ. Καθηγητά, μια ακόμη βράβευσή σας από το Πανεπιστήμιο Αθηνών έρχεται και πάλι να επιβεβαιώσει την υψηλή ποιότητα του επιστημονικού σας έργου στην έρευνα, το χάρισμά σας στη διδασκαλία που τυγχάνει αποδοχής και αναγνώρισης, και την αγάπη σας για την επιστήμη και τον άνθρωπο (αξίζει να σημειωθεί ότι ο καθηγητής συνεχίζει το έργο του στο Πανεπιστήμιο αμισθί, μετά την αποπληρωμή του).

Μοιραζόμαστε αισθήματα υπερηφάνειας για το εμπνευσμένο έργο σας και τη διαρκή προσφορά σας στην Ιατρική. Αισθανόμαστε χαρά που γινόμαστε κοινωνοί του ενθουσιασμού και της δημιουργικότητάς σας. Είναι εξαιρετική τιμή για την ιδιαίτερη πατρίδα μας, του Σέρβου Αρκαδίας.

Πάντα υγιής και άξιος! Συγχαρητήρια!

Η Γραμματέας του Δ.Σ.,
Ελένη Κ. Μπόρα

Το παλιό ρολόι Βασίλειος Γ. Μαργκόκος

Σταματημένο το παλιό ρολόι στην ώρα εκείνη
Φυλακισμένος μέσα του ο χρόνος
Ο πριν ο χρόνος
Απροσπέλαστος σ' εμάς.

Άλλα ρολόγια λαμπερά δείχνουν τώρα τον χρόνο
Τον χρόνο τον μετά, χωρίς εσένα.
Μαγνητισμένα όμως τα μάτια μας εκεί,
Στον πριν τον χρόνο
Τον σταματημένο
Τον χρόνο με σένα.

Ετούτο το θαμπό ρολόι το δικό σου
Δείχνει ακόμα
Τον χρόνο της ψυχής μας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Γέννηση τέκνου Κων/νου Αθ. Γκούτης
Ο Κωνσταντίνος Αθαν. Γκούτης και η Ολ-
λανδή σύζυγός του **Φέμκε**, που διαμένουν και
εργάζονται στο Κρόνινγκεν της Ολλανδίας, στις
9/4/2022, απέκτησαν πρωτότοκο αγοράκι και
κατά το ισχύον εκεί σύστημα, έδωκαν στο νεο-
γέννητο, το όνομα, **Φίλιππος-Βίκτωρ**.

Ως παππούς, που βλέπει το Γκουταϊκό,
να ρίχνει ρίζες στην Ολλανδία, συγχαίρω τα
παιδιά μου, εύχομαι να μας ζησει το μωρό,
να είναι καλότυχο και το ευτυχές γεγονός, να
αντισταθμίσει τη λύπη, για τις επισημβάσεις
απώλειες, των αγαπημένων μας προσώπων!

Καλώς ήρθες γλυκέ μας, χελιδόνι της άνοι-
ξης, άνθος της πασχαλιάς!

Αθανάσιος Γκούτης
Θερμά συγχαρητήρια στους συγγενείς του
νεογέννητου Γκούτη εκφράζει και ο Σύνδεσμος
του χωριού μας. Εύχεται στο μωρό να είναι
καλότυχο στη ζωή του, γερό και ευτυχισμένο!

ΒΑΠΤΙΣΗ

Βάφτιση τέκνου Χαρούλας Ι. Βέργου και
Ν. Ασκιανάκη

Η **Χαρούλα** είναι κόρη του ΩΡΛ Γιατρού
Γιάννη Δ. Βέργου (του **Μήτσιου Βέργου**), ο
οποίος ζει και εργάζεται στη Λάρισα. Η **Χα-
ρούλα** είναι πρωτοδόκης και εργάζεται στην
Αθήνα, όπως και ο σύζυγός της, που επίσης
είναι πρωτοδόκης.

Το ζευγάρι βάπτισε το πρώτο τους παιδί
και του έδωσε το όνομα **Ιωάννης**, όπως είναι
και το όνομα του παππού. Η βάφτιση έγινε το
Σάββατο 25 Ιουνίου 2022, στον Ιερό Ναό της
Αγίας Σοφίας στο Νέο Ψυχικό, με την παρου-
σία πολλών συγγενών και φίλων.

Μετά την τέλεση της βάφτισης, οι γνείς
παρέθεσαν γεύμα στους πολυπληθείς καλε-
σμένους τους, στο Κήπο του Μουσείου Γου-
λανδρόη Φυσικής Ιστορίας (Κηφισιά), όπου
διασκέδασαν μέχρι αργά το απόγευμα.

Τα αδέρφια του παππού **Γιάννη (Γιώργος,**
Μαρία, Κατερίνα) και οι οικογένειες, εύχονται
 στους ευτυχείς γονείς, παππούδες, γιαγιάδες
και λοιπούς συγγενείς, να ζησει ο μικρός **Γιαν-
νάκης**, να είναι τυχερός και ευτυχισμένος στη
ζωή του.

Ο Σύνδεσμος του χωριού μας, εκφράζει τα
θερμά του συγχαρητήρια στους συγγενείς του
νεοφώτιστου Γιαννάκη και στον ίδιο εύχε-
ται υγεία-ευτυχία και κάθε καλό στη ζωή του.

ΓΑΜΟΙ

Γάμος Έλενας Παπασακελλαρίου και
Σωκράτη Γρηγόρη

Το Σάββατο **2.7.2022** η **Έλενα Παπασακελ-
λαρίου** και ο **Σωκράτης Γρηγόρης** παντρεύτη-
καν, στον Ι. Ναό Εισοδίων της Θεοτόκου "Μι-
σοσπορίτισσα", στην Παιανία,

Η **Έλενα** είναι εγγονή του **Ιωάννη Θ. Σχίζα**,
από την κόρη του **Ασπασία**.

Αρτοζήνος

Ιδιοκτησία:
Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας
«Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ»
Αγ. Μάρκου 16, 5^{ος} όρ.
Τ.Κ. 10560, Αθήνα
Α.Φ.Μ.: 099547610
ΔΟΥ Ε' ΑΘΗΝΩΝ

Υπεύθυνος Έκδοσης
Νεκτ. Ν. Κωνσταντόπουλος
6933329025 nekkons@yahoo.com

Υπεύθυνη Σύνταξης - Επιμέλεια
Ελένη Κ. Μπόρα
6931814692 mporaeleni@gmail.com

Συντακτική Επιτροπή
Ελένη Κ. Μπόρα
Θοδωρής Γ. Τρουπής
6977365905 thtrps@hotmail.com
Ιωάννης Κ. Μπόρας
6977631017 giannis.k.boras@gmail.com

Συνδρομή: Εσωτερικού 30 €
Αμερικής 50 \$ - Αυστρ. 100 \$

Τυπογραφείο-Ηλεκτρονική Σχεδίαση:
Ι. ΓΚΑΝΤΗΡΑΓΑΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.
Γερανίου 7, Αθήνα - Τηλ.: 210 5244309

Μετά τη γαμήλια τελετή ακολούθησε δεξίω-
ση στο κτήμα Αργιθέα, με την παρουσία αρ-
κετών πατριωτών, συγγενών και φίλων του
ζευγαριού.

Ο Σύνδεσμος Σερβαίων εύχεται στους νεό-
νυμφους να ζήσουν με υγεία και ευτυχία, και
καλούς απογόνους!

ΠΕΝΘΗ

Ασημάκης Ηλ. Κουτσανδρέας

Έφυγε από τη ζωή (**2.3.2022**) ο συγχωρια-
νός μας **Ασημάκης Ηλία Κουτσανδρέας, σε**
ηλικία 63 ετών. Η εξόδιος ακολουθία έγινε την
Παρ. 4.3.2022, στην εκκλησία Παναγίτσα, στη
Λεωφόρο Βουλιαγμένης.

Ο **Μάκης** ήταν το 4^ο
από τα 4 παιδιά (**Θο-
δωρής, Λάμπρος, Βα-
σίλης, Ασημάκης**) του
Ηλία Θ. Κουτσανδρέα
και της **Ανδριάνας Λά-
μπρου Βέργου**.

Με τη σύζυγό του
Σπυριδούλα απέκτη-
σαν 3 παιδιά, την **Ανδριάνα**, τον **Ηλία** και τον
Θωμά.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε ως υπάλληλος
στο Πρωτοδικείο Αθηνών, όπου έχαιρε της
εκτίμησης και αγάπης όλων των συναδέλφων
του.

Ενάρετος και καλός οικογενειάρχης, πάντα
με το χαμόγελο, και αγαπητός από τους συγ-
χωριανούς μας Σερβαίους.

Η απουσία του θα είναι αισθητή από τις εκ-
δηλώσεις του Συλλόγου μας, και τα καλοκαί-
ρια στο χωριό.

Γεωργία Ευστ. Τσαφαρά-Βέργου

Στις **2.3.2022**, έφυγε από τη ζωή η συγχω-
ριανή μας **Γεωργία**
Αγγελή Βέργου (Του
Αγγελάκου), σε ηλι-
κία ετών 81. Η εξόδιος
ακολουθία έγινε στις
3.3.2022 και ώρα 12
το Μεσημέρι από τον
Ιερό Ναό της **Αγίας**
Παρασκευής, στη
Μάνδρα Αττικής.

Η **Γεωργία** ήταν το
3^ο από τα 6 παιδιά (**Πάνος, Γιάννης, Γεωργία**
Φώτης, Σπύρος και Ηλίας) του **Αγγελή Π. Βάρ-
γου** και της **Μαρίνας Σπυρ. Κορμηνού** (Από
Λυκούρεση).

Παντρεύτηκε τον **Στάθη Μίχου Τσαφαρά**
από τα Λαγκάδια, και απέκτησαν τον **Μιχάλη**
και την **Ελένη**.

Άριστη σύζυγος και μάνα. Σεμνή, ευγενική
και πολύ αγαπητή από τους συγχωριανούς
μας και όσους είχαν την τύχη να τη γνωρίσουν.

Κωνσταντίνος Ηλ. Σχίζας

Απεβίωσε στις **3.3.2022**, μετά από πολυήμε-
ρη νοσηλεία (δυστυ-
χώς ανεμβολίαστος
για COVID) στο νο-
σοκομείο της Κορίν-
θου, ο **Σχίζας Κων-
σταντίνος του Ηλία**,
σε ηλικία 65 ετών. Η
εξόδιος ακολουθία
έγινε στις 4.3.2022,
στους Αγίους Θεο-

δώρους Αττικής, όπου διέμενε τα τελευταία
χρόνια.

Ο **Κώστας** ήταν το πρώτο παιδί (**Κώστας και**
Μαρία) του **Ηλία Κ. Σχίζα** (Του Κωστόπουλου)
και της **Κικής Καρυδάκη**.

Ενάρετος και καλοσυνάτος άνθρωπος, δεν
έκανε οικογένεια, θα λείπει από όσους είχαν την
τύχη να τον γνωρίσουν.

Ελένη Ηλ. Λιατσοπούλου

Έφυγε από τη ζωή, στις **11.3.2022**, η συγ-
χωριανή μας **Ελένη Λιατσοπούλου**, σε ηλικία
89 ετών, μετά από ολιγοήμερη νοσηλεία σε
νοσοκομείο στην Αθήνα.

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε τη **Δευτέρα**,
στις **14.3.2022**, στον Ι. Ναό **Κοίμηση της Θεο-
τόκου**, στου **Σέρβου**.

Η **Ελένη** καταγόταν από την Αετοράχη.
Παντρεύτηκε στου Σέρβου τον **Ηλία Λιατσό-
πουλο (Λιάζο)** και απέκτησαν δύο κόρες, τη
Χριστίνα και τη **Λίτσα**.

Εμεινε χωρίς χήρα, καθώς ο Ηλίας Λιατσό-
πουλος έφυγε από τη ζωή, αφήνοντας στην
ορφάνεια τη **Χριστίνα**, τη **Λίτσα** και τα 4 πρώ-
τα παιδιά του, τον **Βασίλη**, τον **Θοδωρή**, τη
Μαρία και τη **Ντίνα**, από την πρώτη του σύ-
ζυγο, **Χριστίνα**, που είχε χάσει τη ζωή της από
χτύπημα από το μουλάρι.

Καλή μάνα, σεμνή, ευγενική και αγαπητή
από τους συγχωριανούς μας και όσους εί-
χαν την τύχη να τη γνωρίσουν.

Αναστάσιος Γεω. Γεωργακόπουλος

Έφυγε από τη ζωή, στις **28/03/2022**, ο συγ-
χωριανός μας **Αναστάσιος Γεωργακόπου-
λος**, πλήρης ημερών, σε ηλικία 91 ετών.

Η εξόδιος ακολουθία
τελέστηκε την **Τετάρτη**
30/03/2022, στον **Ιερό**
Ναό Κοίμηση της Θεοτό-
κου, στου Σέρβου, ώρα
13:30.

Ο Αναστάσιος ήταν το
2^ο παιδί από τα 4 παιδιά
(**Ασήςμω, Αναστάσιος,**
Αγγελική, Σταυρούλα)
του **Γεωργίου Αναστ. Γε-**

ωργακόπουλου και της **Χρυσαιγής Αναστα-**
σοπούλου.

Έφυγε από μικρός σε ηλικία για την Αθήνα
(17 ετών) από του Σέρβου.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε ως υπάλληλος
σε μεγάλη φωτογραφική εταιρεία.

Παντρεύτηκε τη **Μαρία Δαβερώνα** και μαζί
με τη σύζυγό του, συνταξιοδοτήθηκαν έπειτα
από 35 χρόνια εργασίας, από την ίδια εταιρεία
όπου έχαιρε της εκτίμησης και αγάπης όλων
των συναδέλφων του.

Απέκτησαν 2 παιδιά (**Χρυσαιγή, Γεώργιος**)
και απέκτησαν 3 εγγόνες.

Ενάρετος, καλοσυνάτος, καλός οικογενει-
άρχης, πάντα με το χαμόγελο στα χείλη και
ιδιαίτερα αγαπητός από τους συγχωριανούς
μας Σερβαίους.

Η απουσία του θα είναι αισθητή, ιδιαίτερα
τους καλοκαιρινούς μήνες, από το καφενείο
του χωριού μας, όπου έπαιζε με πάθος δηλω-
τή και τάβλι με όλους μικρούς μεγάλους, κά-
ποιες φορές με μικρό στοιχηματάκι (τσιγάρα,
καφέ, τσιπούρα).

Τιμητικό για τον ίδιο ήταν η συμμετοχή του
στον μοναδικό διαγωνισμό που έχει διεξαχθεί
στο καφενείο του χωριού, με συμμείχτη τον
καρδιακό φίλο του Ιωάννη Σχίζα, όπου είχαν
πάρει την 1^η θέση και υπάρχει κορνίζα που το
επιβεβαιώνει στη σάλα του καφενείου με μεγά-
λα γράμματα.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου εκφράζει τη συμπά-
θεια και τα ειλικρινή του συλλυπητήρια στην
οικογένεια του εκλιπόντος.

Καλό ταξίδι, παππού Τάσο. Εκεί που βρίσκε-
σαι, δώσε χαιρετίσματα στους γονείς σου και
εύχομαι και ελπίζω να μας κοιτάς και να μας
προσέχεις από εκεί ψηλά.

Με αγάπη, ο εγγονός σου, Τάκης

Θανάσης Ευστ. Κούλης

Απεβίωσε στις **29.3.2022** ο **Θανάσης Στάθη**
Κούλης, σε ηλικία 80 ετών. Η εξόδιος ακολου-
θία έγινε την επομένη 30.3.2022 στο Κοιμητή-
ριο των Αγίων Αναργύρων στα Λαγκάδια
Γορτυνίας.

Ο **Θανάσης** (Κοντοχωριανός μας από τον
Συνοικισμό Κουκουλίστρα Λαγκαδίων) ήταν
σύζυγος της **Κανέλλας Πανόγου Βέργου**, και
απέκτησαν 5 παιδιά τον **Στάθη**, τον **Παναγιώ-
τη**, τον **Χρήστο**, την **Παρασκευή**, και τη **Θεο-
δώρα**.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με οικοδομικές
εργασίες. Είχε συνεργασθεί στον χώρο της
εργασίας με πολλούς Σερβαίους μαστόρους.
Ενάρετος και καλοσυνάτος άνθρωπος, θα
λείψει από όσους είχαν την τύχη να τον γνω-
ρίσουν.

Φώτης Γ. Παναγόπουλος

Πλήρης ημερών έφυγε από τη ζωή ο **Φώτης**
Γ. Παναγόπουλος, σε ηλικία 91 ετών. Η εξόδιος
ακολουθία έγινε την Παρασκευή 15.4.2022 στο

κοιμητήριο του Συνοι-
κισμού Αράπηδες (η
καθυστέρηση της κη-
δείας οφείλετο στον
κορονοϊό, στο στενό
περιβάλλον του εκλι-
πόντος).

Ο **Φώτης** ήταν ήταν
το 1^ο από τα 3 παι-
διά (**Φώτης, Ηλίας,**
Γιάννης) του **Γεωργί-
ου Παναγοπούλου** (Κόχρα) και της **Λεμονιάς**
Χρονοπούλου.

Παντρεύτηκε τη **Θεοδώρα Π. Μιχοπούλου**
και απέκτησαν τη **Λεμονιά** και τη **Γεωργία**.

Ενάρετος οικογενειάρχης, πάντα με το χα-
μόγελο, και αγαπητός από τους συγχωρια-
νούς μας Σερβαίους.

Επαγγελματικά ασχολήθηκε με την οικοδομή
και τις γεωργικές καλλιέργειες.στον Συνοικισμό
Αράπηδες. Ήταν ο τελευταίος αμπελουργός.

Ιωάννης Αθ. Τρουπής

Έφυγε από τη ζωή, στις **27.04.2022**, στην
Αθήνα όπου διέμενε, ο συγχωριανός μας **Ιω-
άννης Αθ. Τρουπής**, πλήρης ημερών (95 πε-
ρίπου ετών).

Η εξόδιος ακολουθία τελέστηκε την **Παρα-
σκευή, 29. 04./2022** (ανήμερα του εορτασμού
της Ζωής, Πηγής), στον **Ιερό Ναό Κοίμησης**
της Θεοτόκου, του χωριού μας Σέρβου.

Ο **Γιάννης** ήταν το τέταρτο παιδί του **Θανά-
ση Τρουπή (Θανασιού)** και της **Άννας Κων-
σταντοπούλου**. Είχε έναν ακόμη αδερφό, τον

Θοδωρή (Νταλιακούρα) που πέθανε πολύ
νέος και δύο αδερφές, την **Παναγιώτα** (πρώ-
τη σύζυγο του **Νικολάου Νήσιου Βέργου**, που
πέθανε χωρίς μετά τον γάμο της) και την **Καλ-
λίοπη**, σύζυγο του **Παναγιώλη Δ. Σχίζα**.

Παντρεύτηκε την **Αντωνία Θ. Κουτσανδριά**
και απέκτησαν πέντε παιδιά: την **Άννα**, την **Θο-
δώρα**, την **Αγγελική**, τον **Θανάση** (μαθηματι-
κό) και την **Παναγιώτα**.

(Ο πατέρας της **Αντωνίας, Θοδωρής**, ήταν
ο πρώτος που ενταφιάστηκε στο νεκροταφείο
του «Μπουλούτσου», γι' αυτό και ο Ναός ονο-
μάστηκε «Άγιοι Θεόδωροι»).

Ο **Γιάννης** μετακόμισε οικογενειακώς για την
Αθήνα, περίπου το 1960. Εγκαταστάθηκε στα
Πετράλωνα και ασχολήθηκε επαγγελματικά με
την οικοδομή. Το χωριό το επισκεπτόταν πολύ
συχνά και μετά τη συνταξιοδότησή του και έμε-
νε για μεγάλα χρονικά διαστήματα εκεί.

Άνθρωπος κοινωνικός, εργατικός, χαμογε-
λαστός, που έχαιρε της εκτίμησης των πατρι-
ωτών.

Βασίλης Ανδρ. Κουτσανδρέας

Στα τέλη Απριλίου 2022 έφυγε από τη ζωή
ο πατριώτης **Βασίλης Κουτσανδρέας**, 74 ετών.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στο Μπραχάμι
(Άγιος Δημήτριος Αθηνών), όπου και διέμενε
με την οικογένειά του.

Ήταν το 4ο από τα 5 παιδιά του **Ανδρέα Κου-
τσανδρέα** και της **Κυριακής Κλεισούρα (Χρι-
στίνα, Θοδωρής, Νίκος, Βασίλης και Γιάννης)**
Ήταν παντρεμένος και πατέρας 2 παιδιών, του
Ανδρέα και του **Νίκου**.

Μεγάλωσε στο χωριό και σπούδασε στο γυ-
μνάσιο Λαγκαδίων.

Από επαγγελματικής πλευράς, ήταν τεχνι-
κός σε ανελκυστήρες.

Εργατικός, ευγενής και καλοσυνάτος ο **Βα-
σίλης**, έχαιρε της εκτίμησης των πατριωτών.

Γεώργιος Παρασκευόπουλος

Τον περασμένο μήνα (9-4-2022) έφυγε από
τη ζωή ο **Παρασκευόπουλος Γεώργιος**, 80
ετών.

Είχε καταγωγή από τη Λυσσαρέα και ήταν
σύζυγος της **Ελένης Θ. Χειμώνα**, από τους
Αράπηδες. Γαμπρός του αείμνηστου προέ-
δρου του Συνδέσμου μας, ιατρού **Ηλία Θ. Χει-
μώνα** (1945-2010).

Η εξόδιος ακολουθία έγινε στο Μενίδι, όπου
διέμενε η οικογένεια και την Κυριακή 15-5-22
έγινε το 40ήμερο μνημόσυνο.

Το ζευγάρι απέκτησε 3 παιδιά, τον **Παναγιώ-
τη** που εργάζεται στην ΕΡΤ, τη **Μαρία** που είναι
νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο Αγ. Όλγα και
τον **Θοδωρή** που είναι υπάλληλος στην Εθνι-
κή τράπεζα.

Εργατικός, καλός νοικοκύρης και καλοσυ-
νάτος ο **Γ. Παρασκευόπουλος**, διατηρούσε
πρακτορείο ΠΡΟΠΟ. Έχαιρε της εκτίμησης των
συμπατριωτών του και όσων είχαν την τύχη να
τον γνωρίσουν.

Τάκης Ν. Βέργος

Τη Δευτέρα **23-5-2022**, έφυγε για πάντα από
τη ζωή ο **Τάκης του Νικόλα Βέργου (Μάρκου)**
σε ηλικία 83 ετών.

Η εξόδιος ακολουθία έγινε τη **Δευτέρα 30 Μαΐ-**
ου, στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής, στο Ίλιον.

Ο **Τάκης** γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χω-
ριό. Το 1960 μετακόμισε στην Αθήνα και εγκα-

ταστάθηκε στην πε-
ριοχή «Μπουρνάζ»,
όπου διέμεναν και
πολλοί πατριώτες.

Παντρεύτηκε τη
**Σταθία Κ. Σχίζα (Κω-
στόπουλου)** και απέ-
κτησαν δύο παιδιά,
τον **Νίκο** (εργολάβο
οικοδομών) και τη
Ντίνα (συνταξιούχο

τραπεζική υπάλληλο), που τους χάρισαν 4 εγ-
γόνια.
Ήταν το πρώτο παιδί του **Νικόλα Βέργου**
και της Ντίνας Παπανικολάου. Τα υπόλοιπα 4
παιδιά είναι η **Ελένη** (χήρα Τάκη Σχίζα), ο **Θε-
όδωρος** (παντρεμένος με την **Κανέλλα Ι. Μα-
ραγκού**), ο **Γιώργος** (παντρεμένος με την **Κα-
τερίνα Σχίζα**) και η **Σοφία** (παντρεμένη με τον
Νένη Κομνηνίδη).

Ο **Τάκης** ήταν εργολάβος οικοδομών και
ιδιαίτερα εργατικός άνθρωπος. Προόδευσε
πάρα πολύ. Ως μεγαλύτερος αδερφός, που
ήρθε πρώτος στην Αθήνα, φιλοξένησε και
φρόντισε στο σπίτι του και τα υπόλοιπα αδέρ-
φια του, μέχρι να τακτοποιηθούν και αυτά στα
δικά τους σπίτια. Ιδιαίτερη βοήθεια παρείχε
στις 2 αδερφές του (παράδοση στο χωριό
μας, τα αγόρια στην οικογένεια να βοηθούν
στην αποκατάσταση των κοριτσιών!).

Ήταν μέλος του Συνδέσμου μας και πρόσφε-
ρε πάντα τη συνδρομή του, με το παραπάνω.
Επισκεπτόταν συχνά το χωριό και τα τελευταία
χρόνια έφτιαξε και καινούριο σπίτι.
Ήταν ευγενής, καλόκαρδος, κοινωνικός και
ιδιαίτερα αγαπητός στο χωριό και στους αν-
θρώπους που τον γνώριζαν. Πάνω απ' όλα,
ήταν πάντα χαμογελαστός και πάντα με διά-
θεση χιούμορ.

Λένα Γκόλφη

Στις **16-6-2022**, το πρωί, έφυγε για πάντα από κοντά μας η **Λένα Γκόλφη**, μετά από πολυήμενη μάχη με την ασθένεια.

Η Λένα, με καταγωγή από τη Ναύπακτο, ήταν σύζυγος του **Ιωάννη Παναγόπουλου**, Προέδρου της ΓΣΕΕ, και Δντή Εθνικής Τραπεζής, και μαζί απέκτησαν τον γιο τους, **Φοίβο**.

Επαγγελματικά εργάστηκε στο Υπουργείο

Εθνικής Άμυνας.

Ενάρετη, άριστη σύζυγος και μητέρα, έχαιρε της εκτίμησης και της αγάπης των συγχωριανών μας Σερβαίων, και όσων είχαν την τύχη να την γνωρίσουν.

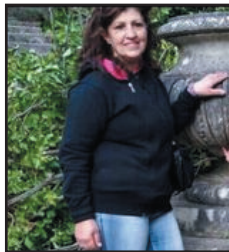
Η καύση της σορού της έγινε στις **17-6-2022**, 6.30 μ.μ., στη **Ριτσώνα**.

Η οικογένεια παρακάλεσε αντί στεφάνων όποιοι το επιθυμούσε να κάνει μία δωρεά στις οργανώσεις:

- www.oekk.gr
- www.floga.org.gr
- www.pisti.gr
- www.elpida.org
- www.merimna.org.gr

Μαρία Ταλιούρη-Σχίζα

Έφυγε από τη ζωή, στις **17.6.2022**, η συγχωριανή μας **Μαρία Ταλιούρη**, μετά από νοσηλεία σε νοσοκομείο στην Αθήνα.

Η **Μαρία** ήταν κόρη του **Ηλία Κ. Σχίζα (Κωστόπουλου)** και της **Κικής Καρυδάκη**. Παντρεύτηκε τον **Γιάννη Ταλιούρη** και απέκτησαν 2 παιδιά, τη **Στεφάνια** και τον **Μιχάλη**.

Καλή μάνα, σεμνή,

ευγενική και αγαπητή από τους συγχωριανούς μας και όσους είχαν την τύχη να την γνωρίσουν.

Μιχάλης Γ.Τερζής

Έφυγε από τη ζωή στις **10.7.2022**, σε ηλικία 86 ετών, ο **Μιχάλης Τερζής** του **Γεωργίου**. Η εξόδιος ακολουθία του έγινε στις 12 Ιουλίου στον Ι. Ν. Κοίμησης της Θεοτόκου στο χωριό μας.

Ο Μιχάλης γεννήθηκε και μεγάλωσε στο χωριό. Ήταν το πρώτο παιδί (**Μιχάλης, Νίκος, Ρίνα, Γεωργία, Κώστας** και **Ηλίας**) του **Γεωργίου Τερζή** και της **Μαρίας Πανουσοπούλου** (Από Ψάρι).

Παντρεύτηκε τη συγχωριανή μας **Τασία Μπόρα**, και απέκτησαν 3 παιδιά, τον **Γιώργο**, τον **Φώτη** και τον **Στέλιο**, και 4 εγγόνια.

Ο Μιχάλης ήταν εργολάβος οικοδομών και ιδιαίτερα εργατικός άνθρωπος. Προόδευσε πάρα πολύ. Δεν έχασε το χωριό και προ ετών κατασκεύασε το ωραίο σπίτι με τους υπέροχους κήπους στο Λεύκο.

Ήταν ευγενής, καλόκαρδος, κοινωνικός και ιδιαίτερα αγαπητός στο χωριό και στους ανθρώπους που τον γνώριζαν. Ήταν μέλος του Συνδέσμου μας.

Η οικογένεια φτόντισε για τη μεταφορά φίλων, συγγενών και πατριωτών με λεωφορείο από Αθήνα.

Πολλοί αγαπημένοι άνθρωποι έφυγαν για πάντα από τη ζωή, τους τελευταίους μήνες. Ο Σύνδεσμος του χωριού μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τη συμπάθειά του στις οικογένειες, τα παιδιά, εγγόνια και λοιπούς συγγενείς και φίλους των εκλιπόντων, για την απώλεια των αγαπημένων τους. Ας συμπροσευχηθούμε από μακριά, λόγω των ισχυόντων περιορισμών από την πανδημία, που δεν μπορούμε να παρευρεθούμε στην αποχαιρετιστήρια εξόδιο ακολουθία.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

• 40ήμερο μνημόσυνο του Θεοδώρου Γκάγκα, συζύγου της Γεωργίας Πέτρου Μπόρα, τελέστηκε στον Ι.Ν. Αγ. Βαρβάρας στην Τρίπολη, την **27.03.22**, με τις προσευχές της οικογένειας του, συγγενών και φίλων.

Προκομμένος άνθρωπος, καλός επιχειρηματίας καλός οικογενειάρχης και αγαπητός στην ευρύτερη

περιοχή της Δάφνης. Είχε διατελέσει και πρόεδρος της κοινότητας Νεοχωρίου Γορτυνίας, με μεγάλο κοινωνικό έργο.

• **Ετήσια μνημόσυνο του Ανδρέα Ν. Ανδριόπουλου** τελέστηκε στις **2.4.22**, στον Ι. Ν. Ζωοδόχου Πηγής, Ιλιον, με τις προσευχές της οικογένειας του, συγγενών, συγχωριανών του Σερβαίων και φίλων.

• **40ήμερο μνημόσυνο του Μάκη Κουτσανδρέα** τελέστηκε στις **10.4.22** στον Ι. Ν. Αγ. Δημητρίου, στον Αγιο Δημήτριο, με τις προσευχές των αγαπημένων του.

• **Ετήσιο μνημόσυνο του Σπύρου Αγγ. Βέργου** έγινε το Σάββατο του Λαζάρου, **16.4.22**, στον Ι. Ν. **Αγ. Αθανασίου Πολυδρόσου Απτικής**, με τις προσευχές της οικογένειας του και φίλων, υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του.

• **40ήμερο μνημόσυνο του Αναστασίου Γεωργακόπουλου** τελέστηκε στις **8.5.22**, με τις προσευχές των αγαπημένων του, στον Ι. Ν. Αγ. Ελευθερίου στο Κάτω Χαλάνδρι.

• **40ήμερο μνημόσυνο του Τάκη Ν. Βέργου** έγινε στις **26.5.22**, στον Ι.Ν. **Ζωοδόχου Πηγής**, στην περιοχή όπου διέμενε, παρουσία αγαπημένων συγγενών και φίλων του.

ΣΤΗ ΜΝΗΜΗ

Ευχαριστίες οικογένειας Ουρανίας Ανδριοπούλου–Βεσδέκη

Θα θέλαμε να εκφράσουμε τις θερμές ευχαριστίες μας σε όλους όσους παραβρέθηκαν στο ετήσιο μνημόσυνο και προσευχήθηκαν μαζί μας για τον αγαπημένο μας

Ανδρέα Ν. Ανδριόπουλο, το Σάββατο **2.4.2022**, στον Ι. Ν. Ζωοδόχου Πηγής, στο Ιλιον.

Το μνημόσυνο τέλεσε ο ανιψιός του, Μελέτιος Μπουντούρης (υιός της Ρίνας Ι. Σχίζα), Αρχιμανδρίτης Αρχιεπισκοπής Αθηνών.

Ευχαριστούμε, επίσης, και τους σεβαστούς φίλους - συμπατριώτες που δεν κατάφεραν να είναι μαζί μας.

Στη μνήμη του Φώτη Παναγόπουλου

Στο διαδίκτυο είδαμε κάποιες δημοσιεύσεις, που αφορούν στον πρόσφατο θάνατο του πατριώτη Φώτη Παναγόπουλου, από το συννοικισμό Αράπηδες.

Πληροφορηθήκαμε με λύπη την απώλεια του αγαπητού μας συμπατριώτη, Φώτη Παναγόπουλου, μονίμου κατοίκου του οικισμού Αράπηδες της Κοινότητας Σέρβου Γορτυνίας.

Ένας γλυκός και ευγενικός άνθρωπος που έχαιρε της συμπάθειας και της αγάπης όλων. Πολλά χρόνια μόνος του, αφού έχασε την γυναίκα του Θεοδώρα νωρίς, ωστόσο είχε πάντα την φροντίδα και την στήριξη των θυγατέρων του και των οικογενειών τους. "Φύλαγε Θερμοπύλες"

πάνω στον βράχο στους Αράπηδες, έδινε ζωή στο χωριό του κι ένα φιλικό χαιρετισμό σε κάθε περαστικό. Βράχος ορθός κι αυτός μέχρι τελευταία, δυστυχώς όμως έπεσε μετά από μια ολιγοήμερη περιπέτεια με την υγεία του. Ήταν από τους τελευταίους μιας γενιάς που αγωνίστηκε σκληρά.

Καλό κατεύοδιο στον μπάρμπα Φώτη... Θα τον μνημονεύουμε πάντα. Τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του.

Μαρίνα Διαμαντοπούλου-Τρουπή

Δυστυχώς δεν είναι κοντά μας πια ο μπάρμπα Φώτης Παναγόπουλος... Έφυγε σήμερα για το αιώνιο ταξίδι.

Ο Θεός να τον αναπαύσει και να δώσει δύναμη στην οικογένεια του! Καλό ταξίδι να έχεις, μπάρμπα Φώτη. Θα σε θυμόμαστε πάντα με αγάπη!

Γεώργιος Γεωργακόπουλος (Αράπηδες)

Ένας γλυκός άνθρωπος και εξαιρετικός πατριώτης έφυγε από κοντά μας. Ο μπάρμπα Φώτης Παναγόπουλος ήταν φωτεινός φάρος για τους Αραπηδες και πολύ αγαπητός από όλους μας. Θα λείψει από το χωριό μας.

Θερμά συλλυπητήρια από καρδιάς στην οικογένεια του, να ζήσουν να τον θυμούνται με αγάπη!

Μαρίνος Ρουσιάς

Αρχοντας, ευγενικός, καλόκαρδος και πάντα με ένα γλυκό χαμόγελο.

Έτσι σε γνώρισα και έτσι θα σε θυμάμαι.

Δεν θα μας περιμένεις φέτος του Αγίου Κωνσταντίνου, με τις ετοιμασίες σου...

Καλό παράδεισο να έχεις.

Θερμά συλλυπητήρια στα λατρεμένα σου κορίτσια και στις οικογένειές τους.

Βούλα Ρουσιά

Στη μνήμη ενός υπέροχου πατριώτη, του μπάρμπα-Φώτη

Στη μνήμη αυτού του υπέροχου ανθρώπου, έχω να εισφέρω τα ακόλουθα:

Ο Μπάρμπα-Φώτης Παναγόπουλος από τους Αράπηδες ήταν φίλος μου, από αλληλοεκτίμηση, από κοινωνική συναναστροφή με ψυχική ευγένεια, από αλληλοκεράσματα στο χωριό και στην Τρίπολη, κάποια χρόνια πίσω, από ανταλλαγή ευχών, τόσο στην ονομαστική μας εορτή, όσο και στις μεγάλες Δεσποτικές και Θεομητορικές εορτές. Ιδιαίτερα δοτικός και φιλότιμος, ήθελε να με ευχαριστήσει, κατά την εορτή του Αγίου Κων/νου, για την οποία εορτή ανάλωνε εαυτόν, εκοτίπαζε προς ικανοποίησιν, απάντων, των προσκυνητών του Αγίου, και κάποιες φορές κινδύνευε και η ζωή του, κατά την παρασκευή της βραστής γίδας και των άλλων εδεσμάτων.

Όταν ήμουν μικρός και πήγαινα στου Κυνηγού, με τον Γαϊδάρω και τις γίδες μας -δεν υπήρχε τότε ο σημερινός αυτοκινητόδρομος-καθόμουν στην κάτω μάντρα του χωραφιού μας και συνομιλούσα με τους διερχόμενους Αραπαίους κλπ. Τις καλύτερες αναμνήσεις, ως παιδί, τις έχω από τότε, από την αείμνηστη σύζυγό του Θεοδώρα, που ήταν και φίλη της μάνας μου, αλλά και από εκείνον και τον Μαρ-θολιά, οι οποίοι, πάντοτε κάτι μου προσέφεραν, είτε σταφύλια, είτε σύκα, είτε καραμέλα, αν είχαν, με ανείπωτη γλυκύτητα.

Αργότερα, όταν πήγα στο Γυμνάσιο Λαγκαδίων και η μεγάλη κόρη του μπάρμπα-Φώτη, η Λεμονιά, ήρθε στο Γυμνάσιο, κατάλαβα πιο πολύ, την καλοσύνη του ιδίου και της συζύγου του και πόσο πολύ ήθελαν να σπουδάσει η κόρη τους. Δημιούργησαν μια ωραία οικογένεια η Γεωργία και η Λεμονιά, προσέφεραν στους γονείς τους τα πάντα, τους συμπαράσταθηκαν μέχρι τέλους, ιδιαίτερα στον επί πολλά χρόνια, εν χρεία διατελέσαντα πατέρα τους, ο οποίος τίμησε το στεφάνι του, δεν έβαλε άλλη σύντροφο στην ζωή του, δεν έσβησε από την καρδιά του την αγαπημένη του Θεοδώρα.

Ήταν γενναίος, επειδή διέμενε ολομόναχος εκεί, που λίγοι μπορούν να ζήσουν. Μόνος με τον Θεό, τα στοιχεία της φύσεως, τις αναμνήσεις του, την φθορά του χρόνου, τις νύχτες της αφωνίας, την λύσσα του παγωμένου χειμωνιατικού αγέρα, αλλά και την προστασία του Αγίου Κων/νου και της συζύγου του!

Ο φάρος Φώτης Παναγόπουλος, που τον αξιολογήσαμε μόνο με το μέτρο της καλοσύνης, θα λείψει από τους Αράπηδες και Σέρβου, ως ζώσα οντότητα, θα μένει όμως, ως ηθικό εντύπωμα, στις καρδιές μας!

Θερμά συλλυπητήρια στους οικείους και φίλους του και εξ ύψους παρηγοριά στην οικογένειά του.

Αθανάσιος Κ. Γκούτης

Στη μνήμη του Τάκη Ν. Βέργου

Με μεγάλη μου θλίψη, πληροφορήθηκα τον θάνατο του Τάκη Βέργου.

Ο Τάκης του Μάρκου ή ο Τάκης της Βεργοντίνας, γιατί έτσι τον γνώρισα, μεγαλώνοντας στον επάνω Μαχαλά του χωριού μας (Ζευγολατίτσα), ήταν κατά πρώτον λόγον, γείτονας μου στο χωριό και κατά δεύτερον, φίλος μου έμπιστος, ανυπόκριτος, ευαίσθητος, φιλότιμος, λογοτιμήτης, οξυδερκής, εξαιρετικός επαγγελματίας Εργολάβος Οικοδομών, σωστός οικογενειάρχης, ομοιδεάτης μου στις Πολιτικές πεποιθήσεις, ανοιχτοχέρης, άριστος στην παρέα, αν και ήταν 15 σχεδόν χρόνια μεγαλύτερός μου!

Εδώ και σαράντα χρόνια, με τους: Θάνο Μπόρα, Στάθη Δάρα, Νίκο Κουστένι από Καρκαλού (Μπατζανάκης της Μάνας μου), Γιώργο και Στάθη Γιαννόπουλο από Όχθια, Θεωρή Λιατσόπουλο (τα δέκα πέντε τελευταία χρόνια), ως μόνιμα μέλη και αρκετούς πατριώτες ή και κοντοχωριανούς, περιστασιακά, είμαστε κρασόφιλοι. Αρχικά συχνάζαμε στου Τσέλιγκα την Ταβέρνα (Ουρανίας), δευτερευόντως στο Κολέγιο της οδού Αλαμάνας (Ευτυχίας) και μέχρι τον θάνατο του Γιατρού, στην οδό Σύρου, στην Ζ. Πηγή, σχεδόν κάθε βράδυ και οπωσδήποτε κάθε Παρασκευή.

Είχαμε συνάντηση, για ανασκόπηση παρελθόντος, παρόντος και πρόβλεψης μέλλοντος, του χωριού, της Γορτυνίας, των ανθρώπων της (ζώντων και θεωνώτων), της Πολιτικής κατάστασης στη χώρα μας, των παθημάτων και των επιπεφυμάτων οικείων και γνωστών, των δρασθέντων στο χωριό κατά τις ημέρες της δόξας του (όταν μετά την Κατοχή το χωριό είχε 800 κατοίκους, μέχρι όπου άρχισε η εσωτερική μεταναστευση και αμβλύνθηκαν οι τριβές μεταξύ των πατριωτών). Κολλέγιο είχε ονομάσει ο Τάκης το στέκι της οδού Αλμάνας κατ ευφημισμόν και για να μη δίνουμε στόχο, όταν θέλαμε να συναντηθούμε.

Ήταν ευρηματικός ο Τάκης, αγαπούσε τους πανωμαχαλίτες, ιδιαίτερος τη Γιαγιά μου (την Γριά Νάσαινα), δάκρυζε όταν αναφερόταν

στον Μπάρμπα Πολυχρόνη Παγκράτη και την οικογένειά του, καθώς και τα παιδιά του αδελφού του (Κουτσιουχρόνη), Γιώργο, Ηλία, Παναγιώτα και Κατερίνη, για τα χρόνια που πήγαιναν να βοσκήσουν τα οικόσιτα ζώα τους, αλλά και για κάθε πατριώτη, που είχε στενή επαφή μαζί του.

Η αγάπη για τούς Γονείς του και τα αδελφια του, ήταν ιδιαίτερος έξοχη και ως έμπιστος φίλος του δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες, για να μην προσκρούσω στο μεγαλείο της μετριοφροσύνης του, με το οποίο διώδευσε αυτήν, στους απολαβόντες. Αλλά και στους συγγενείς επολιτεύθη φιλοτίμως, πολλάκις εξαγαγών αυτούς από δυσχερειών.

Ως πρὸς το χωριό και τα προβλήματά του, τον Σύλλογο και τις δραστηριότητές του, εδείχθη απaráμιλλος και Κιμπάρης, όσον ελάχιστοι των Σερβαίων.

Εκτός των παραπάνω, ο Τάκης υπήρξε και αντίπαλος συμπαίκτης μου στη Δηλωτή, ήταν ικανός παίκτης, αλλά όταν έχανε μου έλεγε ότι έχασε, γιατί εγώ πέρασα από την Τζικούλα (πήγα δηλαδή στο γυμνάσιο), ενώ εκείνος όχι!

Με τον Θάνατο του Θάνου Μπόρα το 2013 και του Τάκη τώρα, το 2022, έκλεισε ο κύκλος μιας παρέας μοναδικής, έσβησε και κάθε ιδιαίτερος λόγος που είχα, να πηγαίνω στην Ζ. Πηγή. Μου λείπουν πολύ!

Αικωνία του η μνήμη!

Αθανάσιος Κ. Γκούτης

Στη μνήμη της Λένας Γκόλφη

(Αναδημοσιεύσεις από το διαδίκτυο)

ΘΛΙΒΕΡΗ ΕΙΔΗΣΗ

Έφυγε από κοντά μας η Λένα Γκόλφη, σύζυγος του Γ. Παναγόπουλου πρόεδρου της ΓΣΕΕ.

Η Λένα δεν άντεξε την ασθένειά της που την ταλαιπωρούσε για μεγάλο χρονικό διάστημα.

Εκφράζω την θλίψη μου, και τα θερμά μου συλλυπητήρια στον πνευματικό αδελφό μου Γιάννη, στο γιο τους Φοίβο, και σε όλους τους συγγενείς.

Λένα θα σε θυμόμαστε, εδώ στο χωριό, στου Σέρβου. Καλό κατευόδιο...

16/6/2022 **Ν. Τρουπής**

Έφυγε η Λένα μας, η Λένα Γκόλφη σύζυγος του Γ. Παναγόπουλου. Θερμά συλλυπητήρια από καρδιάς στην οικογένειά της, να ζήσουν να τη θυμούνται με αγάπη.

Σίγουρα όλοι εμείς που τη ζήσαμε δε θα ξεχάσουμε την καλοσύνη της, τη γεμάτη αγάπη για τον άνθρωπο καρδιά της και την προσωπικότητά της.

Μαρίνος Ρουσιάς

Στη μνήμη του πατριώτη και φίλου Μιχάλη Τερζή

Ένας ακόμη πατριώτης μας έφυγε από τη ζωή. Είναι ο Μιχάλης, γιος του Γιώργη Τερζή και της Μαρίας Πανουσοπούλου, από το Ψάρι.

Με τον Μιχάλη είμαστε δεύτερα ξαδέρφια (η μάνα μου κι ο πατέρας του ήταν δυο αδερφών παιδιά) και συμμαθητές στο Δημοτικό Σχολείο. Θυμάμαι πως όταν σχολούσαμε το μεσημέρι από το σχολείο, εκείνα τα δύσκολα και πείτρινα χρόνια μετά την κατοχή, πηγαίναμε το απόγευμα να βοσκίσουμε τα ζώα. Το δε καλοκαίρι πηγαίναμε από το πρωί.

Τα χωράφια μας ήσαν κοντά και έτσι κάναμε παρέα. Του Μιχάλη ήταν στου «Ραχτηπουρίνη» κι το δικό μας στο «Κοκκινάλων». Όταν τα ζώα μας κοιμόντοσαν το μεσημέρι, εμείς παίζαμε ή καθόμαστε κάτω από τη σκιά κάποιου δέντρου και συζητούσαμε με τις ώρες. Έτσι, δημιουργήθηκε μια ισχυρή φιλία μεταξύ μας, που κράτησε πολλά χρόνια. Ο Μιχάλης, είχε ένα μικρό κοπάδι, 30-40 γίδια, ενώ εγώ είχα 3-4 γίδες και ένα μουλάρι. Εκεί ήταν και η «λάκα με τα φίδια», που έχω γράψει σχετικά και δημοσιεύθηκε στην ιστοσελίδα. (Μπορείτε να το διαβάσετε κάνοντας κλικ: *Η λάκα με τα φίδια.*)

Ως μεγαλύτερος της πολυπληθούς οικογένειας που ήταν ο Μιχάλης και σε συνδυασμό με τα γνωστά προβλήματα υγείας και άλλα του πατέρα του, από μικρός είχε αναλάβει πολλές οικογενειακές υποχρεώσεις. Στις αρχές της δεκαετίας του 1950, που είχε μεγαλώσει (15-16 χρονών!), εργάστηκε αν θυμάμαι καλά στα έργα του Λάδωνα, όπως πολλοί από το χωριό μας. Αργότερα έφυγε για την Αθήνα, όπου ασχολήθηκε με την οικοδομή και πραγματικά προόδευσε πάρα πολύ. Αυτός έμενε στην περιοχή του Παιραιά, εγώ στου Ζωγράφου, και συνήθως βλεπτόμαστε τα καλοκαίρια στο χωριό και πάντα θυμόμαστε τη «λάκα με τα φίδια».

Ο Μιχάλης ήταν ένας ακέραιος, ευγενής άνθρωπος και καλός οικογενειάρχης. Πάνω απ' όλα ήταν εργατικός. Θυμάμαι πριν 4-5 χρόνινα στο χωριό που έλεγε πως ποτέ δεν έχω πιά διακοπές! Δουλειά και πάλι δουλειά. Δείγμα της δουλειάς του είναι και το εξαιρετικό –μοναδικό ίσως σε μορφή- σπίτι που έφτιαξε στο χωριό, πριν μερικά χρόνια, λίγο μετά το λεύκο στα δεξιά του δρόμου.

Θερμά συλλυπητήρια στα παιδιά του και τους λοιπούς συγγενείς, να είναι καλά να τον θυμούνται. Στο καλό ξάδερφε και φίλε Μιχάλη και καλό Παράδεισο.

Γιώργος Δ. Βέργος

Επιτυχίες – Διακρίσεις

Νέοι Επιστήμονες

Κατερίνα Βέργου - Πτυχιούχος ΕΜΠ

Η Κατερίνα είναι κόρη του Δημήτρη Βέργου και της Μάτας Κουφουδάκη. Είναι εγγονή του Γιώργου Δ. Βέργου, ο οποίος επί πολλά χρόνια ήταν μέλος του Δ.Σ. του Συλλόγου μας και συνεχίζει να αρθρογραφεί στην εφημερίδα «Αρτοζήνος» και στην ιστοσελίδα *servou.gr*

Η Κατερίνα περάτωσε τις σπουδές της στο Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο, στη Σχολή Εφαρμοσμένων Μαθηματικών και Φυσικών Εφαρμογών, Τμήμα Στατιστικής, τον Σεπτέμβριο του 2021. Πριν πάρει το πτυχίο της εργαζόταν σε εταιρία, σχετική με το αντικείμενο των σπουδών της, όπου και συνεχίζει να εργάζεται.

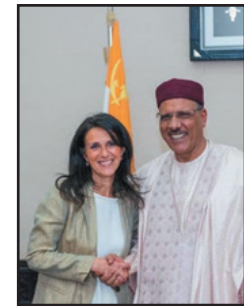
Μένει με την πατρική οικογένεια στην Αθήνα (περιοχή Άνω Πετραλώνων) και έχει έναν αδελφό ακόμη, τον Γιώργο, που τελειώνει και αυτός το Πολυτεχνείο. Οι γονείς της εργάζονται στον ιδιωτικό Τομέα.

Ο Σύνδεσμος εκφράζει τα θερμά του συγχαρητήρια στην Κατερίνα και της εύχεται κάθε επιτυχία.

Επίσης, ο παππούς της, Γιώργος, συγχαίρει την εγγονή του για την περάτωση των σπουδών της στο ΕΜΠ και της εύχεται να είναι πάντα υγιής, ευτυχισμένη, να έχει καλή πρόοδο στην εργασία της και να είναι και τυχερή.

Χρυσούλα Ζαχαροπούλου στην κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας

Στον ανασχηματισμό της Γαλλικής κυβέρνησης που ανακοινώθηκε από τον Εμανουέλ Μακρόν (Ιούλιος 2022), η κυρία Ζαχαροπούλου παρμένη στη θεσμική θέση που κατείχε και πριν τον ανασχηματισμό, «Υφυπουργός Ευρώπης και Εξωτερικών, αρμόδια για την Ανάπτυξη, τη Γαλλοφωνία και τις Διεθνείς Εταιρικές Σχέσεις».

Ο Σύνδεσμος Σερβαίων συγχαίρει την κυρία Ζαχαροπούλου και της εύχεται καλή επιτυχία στο έργο της!

Χρυσούλα Ζαχαροπούλου και Mohamed Bazoum, Πρόεδρος Νιγηρίας (για την επισιτιστική ασφάλεια και εκπαίδευση κοριτσιών).

Βράβευση καθηγητού κ. Γ. Τρουπή, σε εκδήλωση Πανεπιστημίου Αθηνών.

Αναδημοσίευση από το fb του καθηγητή Αναλ. Χημείας και προέδρου διαχείρισης περιουσίας του ΕΚΠΑ κ. Ν. Θωμαΐδη.

Στη χθεσινή εκδήλωση, στη Μεγάλη Αίθουσα του Πανεπιστημίου Αθηνών, με θέμα: «ΑΝΑΤΟΜΕΙΟ ΕΚΠΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ - 5 χρόνια Εκπαίδευσης και Έρευνας με τη χρήση των Anatomage Tables», παρουσίαστηκαν ενδιαφέροντα ακαδημαϊκών από την Ιατρική Σχολή του ΕΚΠΑ, παρουσιάστηκαν ενδιαφέροντα νέες δυνατότητες που προσφέρουν τα πρωτοποριακά ψηφιακά εργαλεία «Anatomage Tables», στον τομέα της ανατομίας.

Ξεχωριστή και ιδιαίτερη στιγμή της εκδήλωσης, η βράβευση για την προσφορά και το έργο τους, στο εργαστήριο Ανατομίας του ΕΚΠΑ, των Καθηγητών κ. Γεωργίου Τρουπή, κ. Αλέξανδρου Παράσχου και του Ομότιμου Καθηγητή κ. Παναγιώτη Σκανδαλάκη.

Ο καθηγητής Θ. Γ. Τρουπής ομιλεί κατά την εκδήλωση.

Συγχαρητήρια σε όλους τους συναδέλφους για την πρωτοβουλία και ειδικά στον Διευθυντή του Εργαστηρίου Ανατομίας, Καθηγητή κ. Θεόδωρο Γεωργίου Τρουπή, για τη συνολική του συμβολή στην πρόοδο, τη μελλοντική ανάπτυξη και την εξωστρέφεια του εμβληματικού Εργαστηρίου Ανατομίας του ΕΚΠΑ.

(Ο κ Θωμαΐδης είναι γαμπρός από το χωριό μας, σύζυγος της Νίκης Μαραγκού).

Χρήστος Ι. Μαραγκός

Ιωάννης Ν. Βέργος - Εντεταλμένος σύμβουλος στο Δήμο Ιλίου

Σύμφωνα με δημοσίευμα της εφημ. «Γορτυνία» (Ιούλιος 2022), ο πατριώτης Ι. Ν. Βέργος (Κόλιας), ορίστηκε Εντεταλμένος Σύμβουλος στον νευραλγικό Τομέα της Καθαριότητας, με απόφαση του Δημάρχου κ. Νίκου Ζενέτου. Τον Τομέα αυτό επόπτευε επί χρόνια ο ίδιος ο Δήμαρχος.

Ο Γιάννης είναι επί σειρά ετών Δημοτικός Σύμβουλος στο Δήμο.

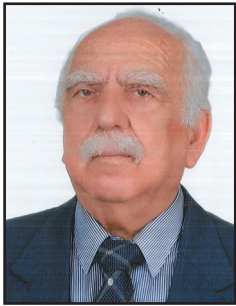
Οι πατριώτες χαίρονται για την εξέλιξη του Γιάννη, και την κοινωνική του προσφορά, η οποία δεν περιορίζεται στο Δήμο Ιλίου (λεπτομέρειες στο βιογραφικό του), τον συγχαίρουν και του εύχονται «και σ' ανώτερα» και κάθε καλό.

Να συνεχίσει να προσφέρει ο υπερδραστήριος, αγαπητός και καλόκαρδος Γιάννης, στο χωριό μας, στους πατριώτες, στην κοινωνία. Είναι παράδειγμα προς μίμηση.

Χ. Ι. Μαραγκός

Ο 100ετής Σύνδεσμός μας

Ιωάννης Στ. Βέργος

“Η πενία τέχνας κατεργάζεται”. Η φτώχεια, η ανάγκη προσπαθεί, επινοεί και βρίσκει τρόπους (τεχνάσματα) για να επιβιώσει. Το χωριό μας Σέρβου Γορτυνίας Αρκαδίας είναι ένα κακοτράχαλο χωριό με στενό και αχαμνό τόπο. Το ψωμί ήταν και είναι λιγοστό και είχε περίσσειμα στη φτώχεια, στην ανέχεια.

Μα οι άνθρωποι του είχαν και έχουν υπομονή, επιμονή και θέληση, για την τίμια ζωή, μεγάλη... Καλλιεργούσαν τον τόπο τους με το άροτρο, έκρουαν με πολύ φιλότιμο και ιδρώτα, με τον κασμά, την πόρτα της μάνας γης, και την καλολογούσαν να ανοίξει τα σωθικά της, να τους δώσει στη ζωή, λίγα από τα προφαντά της. Και η μάνα Γη τους έδινε λίγα από ό,τι είχε...

Με τον καιρό, ο τόπος στένευε, οι οικογένειες μεγάλωναν, τα στόματα πολλά και το ψωμί όλο και λιγότευε... Αναγκάστηκαν να αναζητήσουν ψωμί σε ξένους τόπους, σε ξένα μέρη, έγιναν οι άντρες παροδικοί ή μόνιμοι μετανάστες εσωτερικού ή εξωτερικού, σε όλη τη Γη.

Οι περισσότεροι πατριώτες μας τότε εγνώριζαν καλά την τέχνη του χτίστη και έφεραν στο χωριό από τα ξένα τον κόπο της δουλειά τους, για να ζήσει η φαμελιά τους. Τα μέρη που μετανάστευσαν ήταν η Μεσσηνία, η Αθήνα και αλλού... Η μόνη μετανάστευση άρχισε τη δεκαετία του 1910 προς την Αθήνα και Αμερική, και μετέπειτα στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα... Στην Αθήνα οι τότε πατριώτες δούλευαν την τέχνη του χτίστη, του μικροπωλητή, του πλανόδιου εμπόρου κλπ.

Στη Χώρα, και τότε, οι οικονομικές και πολιτικές συνθήκες δεν ήταν καλές. Η Πατρίδα συνεχώς συμμετείχε σε απελευθερωτικούς πολέμους με συνέπεια τον οικονομικό μαρασμό της. Μεγάλη οικονομική καταστροφή έγινε το 1920-22 από την αθέτηση παροχής βοήθειας των συμμάχικων δυνάμεων στην εκστρατεία στη Μικρά Ασία, με αποτέλεσμα την Μικρασιατική καταστροφή. Μεγάλο το προσφυγικό πρόβλημα από τους Έλληνες της Μικράς Ασίας που κατέφυγαν στη μητέρα Πατρίδα. Αλλα η μητέρα Πατρίδα πάμφωτη...

Τότε, το 1922, στη μεγάλη φτώχεια, από το αίσθημα της αυτοσυντήρησης και επιβίωσης, με αίσθημα αγάπης, αλληλεγγύης, αλληλεγγύης προς τους ξενιτεμένους πατριώτες, οι πατριώτες της Αθήνας και του Πειραιά, με τα τότε μέσα επικοινωνίας (δεν υπήρχαν τηλέφωνα κλπ.), επικοινωνήσαν μεταξύ τους να συναντηθούν για να λάβουν μέτρα αυτοπροστασίας όλων τους.

Έτσι, έγινε η γνωστή σε όλους μας συνάντηση, από τους τότε σοφούς προγόνους μας, και ελήφθει η απόφαση να ιδρυθεί κατά τον νόμο το γνωστό μας σωματείο, με έδρα τον Πειραιά, και με την επωνυμία “**Σύνδεσμος των εν Αθήνα- Πειραιά και Απανταχού της Γης Πατριωτών Σερβαίων, Η Κοίμηση της Θεοτόκου**”. Το τότε καταστατικό ορίζει το λάβαρο του Συνδέσμου που είναι η Ελληνική Σημαία με την εικόνα της Κοιμήσεως της Θεοτόκου. (Το λάβαρο αυτό φυλάσσεται ως κειμήλιο εις το εν Αθήναις γραφείο του Συνδέσμου μας).

Ο καταστατικός σκοπός και οι επιδιώξεις του Συνδέσμου είναι γνωστοί σε όλους καθότι το αρχικό καταστατικό έχει δημοσιευτεί στην ιστοσελίδα μας *servou.gr* Εδώ, πρέπει όλοι μας να προσέξουμε ότι, οι πατριώτες μας που γνώριζαν μόνο λίγη γραφή και ανάγνωση, αλλά, από τη σκληρή βιοπάλη της ζωής, ήταν σοφοί, έβαλαν στην επωνυμία του τη λέξη “ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ!” Μεγάλη και μεγαλειώδης η σημασία της λέξης, που σημαίνει σκληρός και άρρηκτος δεσμός μεταξύ μας “Αγάπης, αλληλοβοήθειας και αλληλεγγύης”.

Αυτοί, τότε, αυτά τα ιδανικά τα τήρησαν ευλαβικά! Βοηθούσαν όσο μπορούσε ο ένας τον άλλον να βρει μεροκάματο, δουλειά, φιλοξενούσαν τους πατριώτες στο σπίτι τους, προσέφεραν ηθική και υλική συμπαράσταση σε αναξιοπαθούντας, βοηθούσαν με λόγο και πράξη τους νέους, στα πρώτα βήματα της προόδου των. Τα βήματα αυτών των πρωτοπόρων ακολούθησαν όλοι οι πατριώ-

τες μας μετέχοντες ενεργά στον Σύνδεσμό μας, και καθένας προσέφερε στο κοινωνικό σύνολο όσο μπορούσε.

Τα υλικά και ηθικά έργα του Συνδέσμου μας, στα 100 χρόνια ζωής του, με τις επικρατούσες συνθήκες, είναι αξιοθαύμαστα. Υλικά έργα είναι: Η εκκλησία, ο δρόμος, το δημοτικό σχολείο, το γραφείο του Συνδέσμου στην Αθήνα, το Πολιτιστικό Κέντρο στο χωριό μας, κλπ.

Μεγαλύτερης όμως αξίας είναι η άυλη, ηθική προσφορά του. Η αγάπη και ομόνοια όλων των πατριωτών που σε δύσκολους καιρούς υποστήριξε με λόγο και έργο ο ένας τον άλλον, και περισσότερο διαφύλαξαν τη ζωή. Την καταραμένη περίοδο του εμφυλίου, το χωριό μας δεν είχε κανένα θύμα από τη συνετή μυαλωμένη συμπεριφορά όλων των πατριωτών και του Συνδέσμου μας.

Αυτός ο Σύνδεσμός μας ήταν το φυτώριο αγάπης, αλληλεγγύης, αλtruισμού, εγέννησε ανθρώπους φιλόanthρωπους, δωρητές, ευεργέτες. Αυτό το χωριό δε γέννησε μόνο ήρωες φιλόπατριες πολεμιστές, εγέννησε και ήρωες οικογενειάρχες πολεμιστές της ζωής, της ειρήνης και της προκοπής. Κατέβαλαν όλοι τους κάθε προσπάθεια για την πνευματική μόρφωση των παιδιών, και την πνευματική και οικονομική εξέλιξή τους. Σε αυτό, συνέβαλαν οι εκάστοτε δάσκαλοι στην καταπολέμηση του αναλφαβητισμού. Η προσπάθεια όλων των πατριωτών για την προκοπή είναι σημαντική! Ο Σύνδεσμος ενθάρρυνε ηθικά και κάθε χρόνο βραβεύει τους νέους.

Αλλά η Θεία πρόνοια κατά καιρούς στέλνει φωτισμένους ανθρώπους να βοηθούν στο πρώτο βήμα της προκοπής τους τους άλλους. Έτσι, και στο χωριό μας έστειλε μερικούς για να βοηθήσουν τους νέους θα είναι τουλάχιστον δικιά μου ασέβεια ευγνωμοσύνης, και αχαριστία να μην τους αναφέρω: Αυτοί είναι: Ο πρωτοπόρος της προκοπής!...Ο γιατρός μας Ιωάννης Δημόπουλος ο οποίος τα μέγιστα συνέβαλε να γίνει ο δρόμος Σαρά -Σέρβου και το κάτω Δημοτικό Σχολείο και μάθαμε τα γράμματα. Οι άλλοι είναι οι αείμνηστοι: Η Βάσω Κυριακοπούλου συζή Σχίζα, ο Θεόδωρος Ν Σχίζας, ο Δημήτριος Ι Δάρας. Αυτοί βοήθησαν στα πρώτα βήματα της ζωής τους να βρουν καλή δουλειά 76 νέοι από το χωριό μας, ίσως να είναι και περισσότεροι, και με την αξία τους, το φιλότιμό τους, οι νέοι αυτοί βοήθησαν την οικογένειά τους, μόρφωσαν καλύτερα τα παιδιά τους και άλλαξε η κοινωνική η πνευματική και οικονομική σύνθεση της κοινωνίας του χωριού μας.

Είναι γνωστό πλέον ότι το χωριό μας έχει πολλούς επισημίτες και περισσότερο από εκατό 100 γιατρούς! Ευεργεσίες συνεχίζουν να κάνουν πολλοί πατριώτες οι οποίες ίσως τώρα μου διαφεύγουν. Αλλά ας μην ξεχάσω τις ευεργεσίες του αείμνηστου στρατιωτικού γιατρού Νίκου Σχίζα που βοηθούσε όλους τους άρρωστους πατριώτες, και όπως μου ομολόγησε πρόσφατα ο γιατρός καθηγητής καρδιολόγος Γιάννης Νικ. Δημόπουλος αισθάνεται ευγνωμοσύνη στον αείμνηστο γιατρό Νίκο Σχίζα, για τη βοήθεια που του προσέφερε στην αρχή της σταδιοδρομίας του.

Όλοι μας πρέπει, και τώρα, που οι χρόνοι που έρχονται θα είναι δύσκολοι και οι μήνες οργισμένοι, να έχουμε ομόνοια, και να ακολουθήσουμε στην ίδια περπατησιά των προγόνων μας! Συσπειρωμένοι στον Σύνδεσμό μας, για να γιορτάσουν και επόμενοι και τα 200 χρόνια του.

“*Ποτέ δεν πρέπει να ανθισμένα του δέντρου τα κλαδιά τις ρίζες τους να ξεχνούνε... Γιατί σαν ξεραθούνε αυτές και αυτά (τα άνθη) αμέσως θα χαθούνε...*”.

Εύχομαι σε όλους τους επί της Γης πατριώτες, υγεία και προκοπή!

Το κορίτσι και το δέντρο
κάτω από το φεγγάρι
ΜΑΡΙΑΝΝΑ Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥ (11 ετών) 6-2022

Εκατονταετηρίδα ζωής και δράσης Συλλόγου Σερβαίων

Αθ. Κ. Γκούτης

Συνέχεια από τη σελ. 1

νούν, με τους Αθηναίους ή αλλαχού διαμέ-
νοντες πατριώτες, επειδή, τότε, ο Πειραιάς
ήταν, για τους μετοικήσαντες από το χωριό,
ο πρώτος και κύριος τόπος μετεγκατάστα-
σής τους, το δέσιμό τους, ήταν πιο στενό
και η εμπιστοσύνη μεταξύ τους, δεδομένη
και αφ' ετέρου, πολιτισμικοί, διότι, ως νέοι
Πειραιώτες, εδέχθησαν, την επίδραση του
πολιτισμού, τον οποίον έφεραν μαζί τους,
οι εκ της Μικράς Ασίας, ελθόντες πρόσφυ-
γες, καθ' όσον το λιμάνι του Πειραιά ήταν
εκείνο που δέχθηκε τον κύριο όγκο αυτών
(προσφύγων), η ίδρυση δε του Συνδέσμου
μας (Νοέμβριος 1922), ακολούθησε το έτος
της Μικρασιατικής καταστροφής (Αύγου-
στος 1922) και πιθανολογώ ότι οι πρόγο-
νοί μας Πειραιώτες Σερβαίοι, υιοθέτησαν
τις συνήθειες των Ιώνων Ελλήνων (φορείς
κοσμοπολιτισμού, γενικώς, για την Ελλά-
δα), αν αναλογιστούμε ότι τα περισσότε-
ρα Πελοποννησιακά Πατριωτικά Σωματεία
(Σύνδεσμοι-Σύλλογοι-Αδελφότητες), ιδρύ-
θηκαν μεταγενέστερα του δικού μας.

Το όραμα και ο αρχικός στόχος εκείνων
των Πειραιωτών Σερβαίων, αφού ήλθαν σε
επαφή με το Ιωνικό στοιχείο και υπέστησαν
μετάλλαξη ιδεών και αντίληψης, περί το
«ζην», «φέρεσθαι» και «ευθύνειν», ήταν,
τοπικά, «η αλληλοβοήθεια» και υπερτοπι-
κά (Χωριό), η αρωγή, με έργα κοινωνική
ή οικονομική ενίσχυση των κατοίκων του,
δηλαδή, ήθελαν να μοιραστούν με τους
λοιπούς Σερβαίους όσα εκείνοι αγαθά ή
τεχνολογικά επιτεύγματα απέλαυαν, στον
νέο τόπο μετεγκατάστασής τους.

Τα αποτελέσματα της δράσης των εκά-
στοτε μελών του Δ.Σ. είναι γνωστά, μετρή-
σιμα και ορατά, απέδωκαν και αποδίδουν
την αξία τους και τη χρησιμότητά τους σε
όλους τους πατριώτες, δεν επήλθαν τυχαί-
ως, δεν είναι ήσσονος προσπάθειας, δεν
χειροτέρεψαν την προ της επελεύσεώς
τους κατάσταση, απέδωκαν τιμή και περη-
φάνεια σε όλους μας, ήλθαν για να διδά-
σκουν.

Στη διάρκεια ζωής του Συνδέσμου, γνω-
ρίσαμε πολλούς χρηματίσαντες μέλη του
Δ.Σ., πιστούς στο παραπάνω όραμα και
εγγιζόντες την έννοια του Αλτρουισμού, να
δαπανούν εξ ιδίων, για τους σκοπούς του.

Τότε, ο σταθερός τόπος αναφοράς, των
μελών του ΔΣ, ήταν το χωριό και οι άνθρω-
ποί του, (Γονείς, παππούδες, γιαγιάδες,
αδέλφια, συγγενείς, αγαπημένοι και αγα-
πημένες), 800 κάτοικοι, τόπος έλξης των
ξενιτεμένων, κοινός χωροχρόνος αναμνή-
σεων και εμπειριών, διαμορφωτής αντίλη-
ψης και χαρακτήρα, πρώτο και τελευταίο
σκαλοπάτι της κλίμακας της ζωής τους.

Σήμερα, για ιστορικούς, πολιτιστικούς,
πολιτισμικούς, συναισθηματικούς, αλλά
και θρησκευτικούς λόγους, για να μην λή-
ξει άδικα η συνέχεια ζωής του Συνδέσμου
μας, πρέπει να επανακαθορίσουμε τους
στόχους του, να τους ονοματοδοτήσουμε,
να τους αναπροσανατολίσουμε, να τους
εξειδικεύσουμε, με τους όρους και τα ιδα-
νικά της σημερινής κοινωνίας και να τους
οραματιστούμε σε όρους αυριανής κοινω-
νίας, δυνάμει της τεχνογνωσίας που διαθέ-
τουμε, γιατί, δύο σημαίνοντα δεν μπορού-
με να ελέγξουμε, τον χρόνο και την αξία ή
απαξία, των σημαινόντων.

**Για τον αναπροσανατολισμό των στό-
χων του Συνδέσμου**, προτείνω Γενική Συ-
νέλευση στο χωριό, με μόνο και κύριο θέμα
αυτόν και τους λόγους υπαρχής του.

Η ευθύνη δεν αφορά μόνο το ΔΣ, αφορά
κάθε Σερβαίο Απανταχού της Γης.

Σας ευχαριστώ,
Εν Γαλασίω Αττικής, 7.7.2022
Αθανάσιος Κ. Γκούτης

100 χρόνια ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ

Συλλογικές δράσεις. Ιστοσελίδα servou.gr

Συνέχεια από τη σελ. 1

Χ. Ι. Μαραγκός

χώρο (για τις δικές μας ανάγκες) να φιλο-
ξενήσει πληθώρα άρθρων, και αφετέρου
στοιχίζει ελάχιστα στο Σύνδεσμο (300-400
ευρώ τον χρόνο). Διαφορετικά είναι τα
πράγματα για την ιστορική εφημερίδα μας
«Αρτοζήνος», γιατί η όλη διαδικασία έκδο-
σης ενός φύλλου είναι πολύ πιο δύσκολη,
και το κόστος (περί τα 700 ευρώ το κάθε
φύλλο) ιδιαίτερα σημαντικό, πράγμα που
δεν συμβαδίζει με τα πενιχρά έσοδα του
Συνδέσμου, όπως αυτά αναγράφονται και
στα «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ», στο τελευταίο φ. Του
Αρτοζήνου (222).

Είναι σημαντικό να επισημανθεί, πως
ένα από τα πλέον σοβαρά πλεονεκτήματα
της ιστοσελίδας είναι και το γεγονός πως
εύκολα και άμεσα μπορεί κάποιος να βρει
ένα άρθρο. Βάζεις, για παράδειγμα, 2-3
λέξεις «κλειδιά» στη μηχανή αναζήτησης
(πάνω δεξιά στην πρώτη φωτογραφία) και
το άρθρο αμέσως εμφανίζεται μπροστά
σου. Το θαύμα της ψηφιακής τεχνολογίας
και επανάστασης!

Επειδή θεωρώ πως η ιστοσελίδα servou.
gr είναι το πιο σημαντικό ίσως συλλογι-
κό έργο, για τα σημερινά δεδομένα, -θα
το έλεγα θησαυροφυλάκιο του χωριού και
του Συνδέσμου- με διαχρονική και μελλο-
ντική αξία, σκέφτηκα να ξεκινήσω την πε-
ριγραφή από αυτήν. Ελπίζω να μπορέσω
να συνεχίσω και με την καταγραφή άλλων
συλλογικών έργων, εάν και εφόσον υπάρ-
χουν οι σχετικές δυνατότητες.

**Τον προηγούμενο μήνα (Φεβρουάριος
2022) συμπληρώθηκαν 13 χρόνια, που η
ιστοσελίδα βρίσκεται «στον αέρα».** Δημι-
ουργήθηκε από την τότε διοίκηση του Συν-
δέσμου, με πρόεδρο Δ.Σ. τον αείμνηστο
Ηλία Χειμώνα, ο οποίος δυστυχώς έφυγε
χωρίς (αυτόν τον μήνα συμπληρώνονται 12
χρόνια από τον θάνατό του) και δεν πρό-
λαβε να χαρεί την εξέλιξη αυτού του θαυ-
μαστού συλλογικού έργου, που ο ίδιος είχε
την πρωτοβουλία.

Στο σχετικό άρθρο «**Η ιστοσελίδα μας**»
αναφέρεται με λεπτομέρεια ο σκοπός
δημιουργίας αυτού του ψηφιακού μέσου, ο
σχεδιασμός και η όλη διαδικασία προπαρα-
σκευής και εισαγωγής των άρθρων, καθώς
και οι διαχειριστές της ιστοσελίδας στα 13
χρόνια που πέρασαν. Αξίζει τον κόπο να το
διαβάσετε (κλικ στην ιστοσελίδα). Αξίζουν
συχαρητήρια σε όλους όσους συνέβαλαν
στη μορφή και στο περιεχόμενο της ιστο-
σελίδας, όπως έχει σήμερα. Ιδιαίτερα στον
πατριώτη, Χ. Δημητρόπουλο, που σχεδιά-
σε τη δομή και εκπαιδευσε μέλη του Δ.Σ.
στη διαχείριση και εισαγωγή άρθρων.

Όπως φαίνεται και στη φωτογραφία της
1ης σελίδας, η δομή της ιστοσελίδας περι-
λαμβάνει 9 ενότητες. Κάθε ενότητα μπορεί
να έχει διάφορες κατηγορίες, υποκατηγο-
ρίες και πληθώρα από δημοσιευμέναάρ-
θρα. Στην αρχή κάθε άρθρου, φαίνονται
και οι αντίστοιχες επισκέψεις. Το άρθρο
π.χ. «**Το χωριό Σέρβου Αρκαδίας**» έχει
πάνω από εξήντα χιλιάδες επισκέψεις. Τις
περισσότερες από οποιοδήποτε άλλοάρ-
θρο.

Συνολικά, στην περίοδο των 13 χρόνων
δημοσιεύθηκαν πάνω από 3.000 άρθρα,
230 δηλαδή κατά μέσο όρο τον χρόνο.
Πολύ μεγάλο νούμερο για τα δικά μας δε-
δομένα. Στη συντριπτική τους πλειοψηφία,
τα άρθρα αυτά έχουν σχέση με το χωριό
και τους πατριώτες και ελάχιστα είναι γε-
νικότερου ενδιαφέροντος. Αν υποθέσουμε
πως κάθε άρθρο με τις φωτογραφίες του
μπορεί να πιάνει χώρο (κατά μέσο όρο)
από μισή μέχρι 2 σελίδες, το σύνολο του
ψηφιακού έργου στην ιστοσελίδα μπορεί
να υπολογιστεί σε πάνω από 2.000 σελίδες
(πλέον των 4 βιβλίων μεγάλου μεγέθους
των 500 σελίδων).

Σε αυτές τις σελίδες, μπορεί κάθε πα-
τριώτης να διαβάσει, λίγο-πολύ, τα πάντα
που έχουν σχέση με το χωριό και τους πα-
τριώτες και ειδικότερα τις δραστηριότητες
του Συνδέσμου μας. Σε γενικές γραμμές,
μπορεί να διαβάσει για θέματα όπως:

*Τη μακραίωνη ιστορία του χωριού μας,

από την εποχή που χτίστηκε το κάστρο στο
«παλιόκαστρο» (πριν το 1000 π.Χ.), μέχρι
τις μέρες μας.

*Την προέλευση του ονόματος Σέρβου
(s-e-r-v-o-u=ε-ρ-ύ-ω=κάστρο/ παρατη-
ρώ...), σύμφωνα με πρόσφατα καλά τεκ-
μηριωμένα επιστημονικά δεδομένα. Να
μάθει για τα αρχαία του στην περιοχή
«Αγιαντριά», το καθολικό μοναστήρι στην
περιοχή, και την άνθηση του χωριού την
παλαιοχριστιανική εποχή (περί τον 4ο αιώ-
να μ.Χ.), όπως μαρτυρεί και το ψηφιδωτό
που βρέθηκε εκεί και αξιολογήθηκε ποιοτι-
κά και χρονολογικά από την αρχαιολογική
υπηρεσία Σπάρτης.

*Την καταγωγή, τις ρίζες και τα σόγια
των Σερβαίων. Τη συμμετοχή τους στον
απελευθερωτικό αγώνα του 1821, και
σε όλους τους πολέμους του Έθνους, για
ελευθερία και δημοκρατία (Ελληνοτουρ-
κικός πόλεμος 1897, Βαλκανικοί πόλε-
μοι 2012-2013, Α΄ Παγκόσμιος πόλεμος
1914-1918, Μικρασιατική καταστροφή
1922, Β΄ Παγκόσμιος πόλεμος και Κατοχή
1940-1944). Πόλεμοι όπου 40 πατριώτες
τουλάχιστον έδωσαν τη ζωή τους. Δυστυ-
χώς, ο Σύνδεσμος δεν κατάφερε ακόμη να
αναγράψει τα ονόματά τους στο Ηρώο του
χωριού, παρά τις σχετικές αποφάσεις Γεν.
Συνελεύσεων. Ποτέ δεν είναι αργά!

*Τα έργα υποδομής που έγιναν στο χω-
ριό (σχολείο, δρόμοι, εκκλησία, Πολιτιστι-
κό Κέντρο κλπ.) που διευκόλυναν τη ζωή
των πατριωτών και βοήθησαν πολλούς νέ-
ους να σπουδάσουν και να προοδεύσουν.
Μόνο οι γιατροί ξεπερνούν τους 120, γεγο-
νός που θα μπορούσε να αποτελέσει θέμα
και στο βιβλίο Γκίνες.

*Τους Σερβαίους λογοτέχνες, ποιητές
και ανθρωπους των γραμμάτων και να με-
λετήσει τα σπουδαία έργα τους.

*Τις κοινωνικές εκδηλώσεις (χορούς,
πανηγύρια, εκδρομές κλπ.), διάφορα κοι-
νωνικά γεγονότα (γεννήσεις, βαπτίσεις,
γάμοι, θάνατοι), ήθη και έθιμα του χωριού
και γενικά την καθημερινότητα των πατρι-
ωτών, κυρίως τον 20ο αιώνα.

Κλείνοντας αυτή μου την αναφορά για τα
συλλογικά μας, κυρίως για την ιστοσελίδα
servou.gr, έχω την εντύπωση πως αυτό το
διαδικτυακό συλλογικό έργο, ίσως είναι το
σημαντικότερο που θα αφήσουμε στις επό-
μενες γενιές. Το χωριό, όπως όλοι καλά
γνωρίζουμε, κάθε χρόνο ερμηνώνει και πιο
πολύ. Τον φετινό χειμώνα, ελάχιστοι κάτοι-
κοι έμειναν εκεί (ίσως να αριθμούν και σε
μονοψήφιο νούμερο), πολλά σπίτια έχουν
εγκαταλειφθεί και η ζωή γενικά είναι μο-
ναχική και πολύ δύσκολη πλέον στο χωριό.
Η μόνη παρηγοριά είναι πως το καλοκαίρι
πολλοί πατριώτες, ιδιαίτερα νέοι και παι-
διά, επισκέπτονται τον τόπο μας, έστω και
για λίγες ημέρες.

Αυτό είναι μια κάποια ελπίδα...
Το μέλλον θα δείξει! Έτσι και αλλιώς, η
ελπίδα -όπως λένε- πεθαίνει τελευταία...
Στις 10-03-2010, έφυγε για πάντα από κο-
ντά μας ο αείμνηστος Ηλίας Θ. Χειμώνας,
επί χρόνια πρόεδρος του Συνδέσμου μας και
μέλος του ΔΣ, με σημαντική προσφορά και
συλλογική δράση.

Στη μνήμη του αφιερώνω αυτό το άρθρο.
Χ. Ι. Μαραγκός

ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ

Μαρία Παναγοπούλου

Φωτογραφήσαμε
το βυσσινί τριαντάφυλλο
που άνοιξε στην αυλή μας.
Κλείσαμε
τη φωτογραφία στο λεύκωμα,
και το άρωμά του στις καρδιές μας.
Έτσι
σε κάποια βαρυχειμωνιά,
που ατέλειωτη θα τη νομίζουμε,
θ' αναζητήσουμε την άνοιξη,
και θα σταθούμε.

(Ποιητική συλλογή:
«Βουρκωμένοι Άγγελοι» 1978)

Ο ρόλος και η συμβολή των προγόνων μου στη 100ετή δράση του Συλλόγου μας.

Θοδωρής Γ. Τρουπής (Γκράβαρης)

Με την ευκαι-
ρία της συμπλή-
ρωσης 100 ετών
ζωής του Συλλό-
γου μας, αισθά-
νομαι χρέος να
μακαρίσω τους άμεσους προγόνους
μου και συγγενείς (Γκραβαραίους) για
τον ρόλο τους στη σύσταση του Συλ-
λόγου, και τη διαχρονική υποστήριξη
τους σε αυτόν.

Θα αναφερθώ σε τρία πρόσωπα:
1) Γεώργιος Γεωργίου Τρουπής
(1881-1954). Δραπέτης της φτώχειας,
ορφανός από πατέρα, έφυγε πολύ μι-

κρός για προκοπή στην Αθήνα. Έγινε
επιχειρηματίας στην ομόνοια με μεγάλο
κατάστημα Πιλοποίιας και Σπιλβωτήριο,
με πολλές γνωριμίες όπως τον κουμπά-
ρο του Λαμπρόπουλο (Μεγαλοκαταστή-
ματα). Δεν ξέχασε το χωριό και μαζί με
λίγους πατριώτες αποφάσισαν και συ-
νέστησαν το 1922 τον ιστορικό Σύλλογό
μας, στον Πειραιά. Διετέλεσε για 7 χρό-
νια πρόεδρος και από ό,τι διαβάζουμε
στο βιβλίο Πρακτικών του Συλλόγου,
η συμβολή του για την ανοικοδόμηση
(στα πρώτα στάδια) του περικαλλούς
Ναού του χωριού μας, « Η Κοίμηση της
Θεοτόκου» ήταν σημαντική.

2) Γεώργιος Θεοδώ-
ρου Τρουπής (1905-
2013). Ανηψιός του
θείου του, Προέδρου,
και εμποροϋπάλληλος
στα Καταστήματα Λα-
μπρόπουλου, σε ηλικία
17 χρονών, ήταν μετα-
ξύ των συγχωριανών μας που συνέστη-
σαν τον Σύλλογο. Σε όλη του τη ζωή,
ενδιαφερόταν για τα κοινά του χωριού,
και η συμβουλή του ήταν «Μην αφήσετε
να διαλυθεί ο Σύλλογος».

3) Νικόλαος Θεοδώ-
ρου Τρουπής (1919-
2012). φωτογράφος,
τέχνη που σπούδασε
στη Σχολή Καλών Τε-
χνών του Μετσόβιου
Πολυτεχνείου Αθηνών.
Στο παρελθόν διετέ-
λεσε πρόεδρος του
«Συλλόγου των Απανταχού Σερβαίων
Η Κοίμηση της Θεοτόκου», και είναι
αισθητή η απουσία του από τις Γενικές
Συνελεύσεις του Συνδέσμου, που από
παράδοση λόγω του μεγάλου σεβα-
σμού που όλοι οι πατριώτες έτρεφαν
στο πρόσωπό του, προέδρευε αυτών.

Αναδρομικές Παράνομες Αναμνήσεις

1953. Μετεμφυλιακή κ' μετ' αδελφοκτόνος εποχή.

Το χωριό στα φόρτε του.

Γεμάτο. Ανθρώπους, ζα, γιδοπρόβατα, γουρούνια, κότες, γάτες και σκυλιά.

Παραγωγή; Καρύδια, Νερά και Πέτρες.

Πολλές πέτρες.

Φτώχεια μεγάλη.

Και μεγάλη ανέχεια.

Διακονιαιραίοι πάμπολλοι, με πρώτο τον μουγκό. Ποιος δεν τον θυμάται; Χωριό ορεινό, μαστορικό, ιστορικό αλλά και ηρωικό.

Άνθρωποι ξωμάχοι με ροζιασμένα χέρια και μπαλωμένα ρούχα και παπούτσια.

Φρούτα; Κανένα αγριάδα, αγκόρτσα, κανα κορόμυλο, κανένα μήλο και βατόμουρα.

Καρπούζι, πεπόνι, πορτοκάλι, μανταρίνι ούτε για δείγμα.

Φράουλες; Λέξη άγνωστη.

Σύκα αχλαδιά και αυγά; Ερχόταν και μας πουλούσαν γυρολόγοι από τα κάτω Χωριά (σε όποιον είχε τον παρά).

Ήμασταν όλοι ίσοι. Και όλοι αγνοί.

Ξεχώριζε λίγο ο δάσκαλος, ο παππάς και ο χωροφύλακας.

Η φτώχεια σε έσπρωχνε στη μαστορία, στο εμπόριο ή στα γράμματα.

Αρκετά. Ας είναι μέχρι εδώ.

Είπαμε 1953. Μάης μήνας.

Η άνοιξη στα μπουβία της. Όλα καταπράσινα. Ευωδιάζει η πλάση.

Παπαρούνες παντού. Χωράφια, κήποι, περιβόλια και αγριολούλουδα.

Πολλά αγριολούλουδα, που μοσχομυρίζουν όλο το χωριό.

Η φύση οργιάζει. Χαρά Θεού. Χάρμα ομορφιάς. Μα!!! Εκείνη η κερασιά στη Μούσα δίπλα στον Σιουπάτη, του μπάρμπα Σπήλιου (Μητρο-Σπήλιου).

Σκέτος πειρασμός.

Κατάφορτη!! Με κάτι πετροκέρασα – χοντροκέρασα μεγέθους καρυδιού!!!

Τα λιμπιζόσσουν βλέποντάς τα από το καμένο αλώνι πηγαίνοντας προς Τρανή βρύση.

Ντάλα μεσημέρι. Κάψα πολλή.

Το χωριό σκαρφαλωμένο, ξαπλωμένο στην πλαγιά του Παλιόκαστρου κοιμάται αποσταμένο ύστερα από την κουραστική πρωινή ξωμαχιά.

Ησυχία παντού. Ούτε γαύγισμα σκυλιού.

Συνμοσιολόγοι τρεις (3). Προεφθιβική ηλικία. Η αφεντιά μου, ο Θανάσης και ο Λιάς. Ραντεβού στις χαρδαβέλες

στο μαγαζί του Μήτσου Βέργου κάτω από το σπίτι του δασκαλού Χρήστου Ντάρα.

Σκοπός και στόχος:

Επιδρομή στην κερασιά του μπάρμπα Σπήλιου.

Ταξινομηθήκαμε: Εγώ τσίλιες στου Δήμα την καρυά, ο Θανάσης κι ο Λιάς τρυγάνε της κερασιά γεμίζοντας κόρφους και τσέπες

Και ξαφνικά φωνή από τη Ζαχαρού «ΕΙ,ΕΙ, 'ΕΙΙΙ».

Ο μπάρμπα Σπήλιος.

Πανικός.

Εγώ σφύριγμα φυγής.

Ο μπάρμπα Σπήλιος λεβεντόκορμος κι ευθυτενής, εμένα με γνώρισε.

Οι άλλοι γκερεμοτσακίστηκαν πηδώντας φράχτες, μάντρες, Μούσας, Ψόφιου, Γκερμάζη και γίναν άφαντοι, νέφτοντας τα κεράσια από πάνω τους.

Εγώ λαγός.

Τρανή βρύση, Θυμιακαίικο αλώνι, χωράφια Τερζή, Γκρόπα, και Πλαγάκι καταϊδρωμένος και σκιαγμένος, στο πλάτωμα που καθόταν ο δάσκαλος Γιώρη Ντάρας και αγνάντευε την αγορά του χωριού λιαζόμενος.

Σουρούπωσε! Η νύχτα έπεσε αρκετά. Τα μαγαζιά κλείνανε.

Κατέβηκα στο χωριό. Μπήκα στο μαγαζί –ταβέρνα του πατέρα μου. Ήταν έτοιμος να κλείσει. Μπαίνοντας κλείδωνε τις πόρτες. Παίρνει την φαλτσέτα.

Ήτανε και τσαγκάρης. Με κυνηγούσε να με σφάξει, λέγοντας «εγώ το κούτελο το έχω ψηλά», φέρνοντας με πόρτες υπογείου και μαγαζιού και τανάπαλιν. Μιλούσε λίγο και το κρασάκι. Καθημερινή συνήθεια του (Άγιο το χόμα που τον σκέπασε). Φαίνεται στο ενδιάμεσο ο μπάρμπα Σπήλιος πήγε και του είπε ότι του κλεψα τα κεράσια και πανάθεμά με αν έφαγα ούτε κουκούτσι.

Είπαμε τα μαγαζιά κλειστά. Σκοτάδι παντού. Άνθρωπος πουθενά. Βοήθεια πουθενά.

Και ώπα!!! Χτύπημα της πόρτας του μαγαζιού.

Ένα ντερέκι ίσα με και πάνω. Σωστό στοιχείο. Ο μπάρμπα Μαρίνος ο Δημόπουλος (γιος του μπάρμπα Σπήλιου). Οδοωρή!

Άνοιξε τα πια ένα κρασί, τώρα τα στρουγκιασα (είχε πολλά γίδια).

Ο πατέρας μου άνοιξε. Όρθιοι στην πόρτα.

Σαν να κρατάς φαλτσέτα; Τι γίνεται; Το παιδί μου έκλεψε κεράσια του πατέρα σου.

Σώπα καημένε, δυό κεράσια θα πήρε το παιδί!

Βάλε μου να πιώ.

Γιώργος Τρουπής

Καθηγητής Ιατρικής

27/04/2022

Τότε εγώ, φραπ! Περνώ κάτω από τα σκέλια του σωτήρα μου μπάρμπα Μαρίνου.

Λάγκιξα.

Ανέβηκα γρήγορα την αυλή του σπιτιού και λούφαξα κάτω από το λεβέτι –αφού το γύρισα ανάποδα–, που ήταν δίπλα στη Βούτα του Χρήστου Ντάρα, γεμάτο μέχρι τη μέση με νερό και γαλαζόπετρα στην εμποτή της σκάλας του σπιτιού.

Νύχτωσε για τα καλά.

Με ψάχνανε όλοι παντού.

Στην πάνω Εκκλησιά, Ράχη, Σουλινάρι, Λεύκο, κυρίως όμως στην αυλή του σπιτιού που ήταν γεμάτη (ατάκτως εριγμμένα) σιρινένια ξύλα, χοντρά, λιανά και κλάρες για τις γίδες.

Εγώ κάπου–κάπου ανοιγοσήκωνα το λεβέτι κι έκανα κούκου-κούκου να με ακούν αλλά πάλι κρυβόμουν.

Η αδελφή μου η Γιαννούλα ήταν κατάκοιτη στο αριστερό παραγώνι. Είχε να σηκωθεί μήνα και βάλε. Βαριά άρρωστη. Έφυγε πάνω στην εφηβεία της.

Στα τελευταία της κατάλαβε ότι κάτι γινόταν κι ως εκ θαύματος σηκώθηκε.

Ήρθε δίπλα στο λεβέτι ακουμπισμένη στην ξύλινη κουπαστή της σκάλας, την ώρα που σήκωνα το λεβέτι, με είδε και φώναξε με σιγανή, αχνή φωνή, «εδώ είναι, εδώ είναι».

Με Βρήκανε.

Έτρεξα και λούφαξα γρήγορα κάτω από τη φουστάνια της γιαγιάς μου της Κατερίνης της Παπίτσενας, κατάρχαμα στο σάισμα και στην προσκεφαλάδα στο δεξιά παραγώνι του χειμωνιάτικου.

Πεινασμένους και νηστικούς, αλλά ασφαλής και σίγουρος που γλίτωσα από την περιπέτεια μου.

Υ.Γ. Ύστερα από χρόνια. Φοιτητής. Βρήκα τον μπάρμπα Σπήλιο στο χωριό. Του είπα, για να ξαλαφρώσω, αν θυμάται την περίπτωση.

Μου είπε.

Ναι, Γιωργάκο μου, το θυμάμαι και συνέχισε με μία σοφή κουβέντα.

Τότε, έτσι γινόταν, για να ζήσουμε όλοι. Και ζήσαμε. Η απάντησή του με εντυπωσίασε στο έπακρον. Νομίζω την άλλη χρονιά έφυγε από τη ζωή.

Ας είναι ελαφρό το χόμα που τον σκέπασε.

Θα την πω όμως την αμαρτία μου. Πολλές φορές νοσταλγώ αυτή την αναδρομική «παράνομη» ανάμνηση.

Ήμαρτον Θεέ μου!

Ο “Ψηλοβράχος” μου αλλοτριώθηκε!!!

Προ διμήνου έλαβα επιστολή από το γραφείο Κτηματολογίου Αρκαδίας που με ενημέρωνε ότι έγινε προανάρτηση των δηλωθέντων προ διετίας, αν θυμάμαι καλά, περιουσιακών στοιχείων, με την προτροπή να ελέγξω την ορθότητα των ακινήτων που είχα δηλώσει.

Ήλεγξα σύμφωνα με τις οδηγίες τους ένα έκαστο από τα ακίνητα που είχα δηλώσει, και διαπίστωσα, με έκπληξη, ότι το βοσκοτόπι σήμερα, και παλαιότερα χωράφι που το σπέρναμε σιτάρι, **«Το Παλιόκαστρο»**, απερίφρα και σαν δικαιολογία αναφερόταν ότι: «Έτο ακίνητο που δηλώσατε υποβλήθηκε και δήλωση και άλλου προσώπου του οποίου το δικαίωμα κρίθηκε ισχυρότερο με βάσει τα έγγραφα που αμφότεροι μας προσκομίσανε». Αυτή ήταν η απάντησή τους.

Προ στιγμή, υπέθεσα ότι θα είχα κάνει λάθος στις συντεταγμένες του ακινήτου που είχα δηλώσει, και επικοινωνήσα τηλεφωνικά με την υπηρεσία τους στην Τρίπολη, και μου απήντησαν ότι οι συντεταγμένες ήταν σωστές, και στο ερώτημά μου ποιο είναι το άλλο πρόσωπο (καταπατήτης προς στιγμή υπέθεσα) μου λένε **«Το Ελληνικό Κράτος, είναι που το έκανε δασικό» Το άλλο πρόσωπο του Κράτους!....** Τι έκπληξη!!

Πολλά χωράφια είχαν χαρακτηριστεί **“Δασικά”** όταν έκανα την αρχική δήλωση προ διετίας, και το σύστημά τους τα απέρριπτε, όχι όμως και το Παλιόκαστρο.

Η αλλοτρίωση του Παλιόκαστρου με πόνεσε!!, όχι τόσο για τη μεγάλη έκτασή του, όσο για τα 2 τετραγωνικά μέτρα στην κορυφή, στο χείλος του γκρεμού θα λέγαμε, ενός πανύψηλου βράχου, του **«Ψηλοβράχου»**.

Πολλές αναμνήσεις από τα παιδικά μου χρόνια, που μένουν ανεξίτηλες ...από το παρατηρητήριο – μπαλκόνι τον ψηλοβράχο, όπως:

* Η ανατολή του ήλιου. Η γιαγιά μου τα καλοκαίρια μας ξυπνούσε πολύ πρωί να βοσκήσουμε τα ζωντανά μας σαν τσοπανόπουλα του καλοκαιριού που δεν πηγαίναμε στο σχολείο. Έτσι, λίγο πριν την ανατολή του ήλιου, καθισμένοι στο τουράκι του βράχου, έβλεπα τις πρώτες ακτίνες του, στα σύννεφα όταν υπήρχαν, και στη συνέχεια στα γύρω βουνά.

* Από τον ψηλοβράχο απολαμβάναμε τη φυσική μουσική από το θρόισμα των κλώνων των αγριόχορτων όταν φυσούσε το δροσερό πρωινό αεράκι, σε συγχροδία με το κελάδημα της πέρδικας από το Κουτσουμπό και τα βράχια προς την Καιρόρεση, και τους ήχους από τις καμπάνες των εκκλησιών των γύρω χωριών τις ημέρες που ήταν κάποια γιορτή η Κυριακή.

* Κάθε μέρα του Ιουλίου εκείνα τα χρόνια, οι συγχωριανοί μου αλύνιζαν τα στάχια του σιταριού στα

αλώνια στην Γκρόπα, και στον Αγιάνη. Η χαρά ήταν μεγάλη όταν απολαμβάναμε από ψηλά αυτή τη γιορτή των αγροτών.

* Από αυτό το παρατηρητήριο τα καλοκαίρια που όλα τα χωράφια ήταν χρώματος κτρινωπού από τις καλαμιές μετά το θερισμό, και όλοι οι λόφοι από το χωριό μέχρι το διάσελο ήταν χωρίς πράσινο λόγω της κτηνοτροφίας, ατενίζαμε την καταπράσινη “Οάση” των περιβολιών της Τρανιβρύσης και της πλαγιάς από την εκκλησία του Αγιάνη μέχρι τη Ρεματιά προς Γκερμάζη.

* Από τον Ψηλοβράχο αγναντεύαμε τον Αρτοζήνο, και όταν βλέπαμε στο διάσελο προπέτασμα χωματόσκονης (μπουχό) καταλαβαίναμε ότι ένα μέσο πολιτισμού (αυτοκίνητο) ερχόταν στο χωριό, και το παρακολουθούσαμε οπτικά μέχρι να φτάσει στο χωριό.

* Η πανίδα ήταν πλούσια εκείνα τα χρόνια, κυρίως από διάφορα είδη μικρών πουλιών, που δυστυχώς σήμερα έχουν εξαφανιστεί από τα γύρω χωράφια του χωριού μας. Θυμάμαι που αγνάντευα από τον ψηλοβράχο τα γεράκια να πετούν στον ουρανό, να σταματούν αιωρούμενα, να εντοπίζουν θηράματα, συνήθως μικρά πουλάκια, και να εφορμούν καθέως με μεγάλη ταχύτητα στα χωράφια της Γκρόπας.

* Σημείο συγκέντρωσης ήταν ο Ψηλοβράχος με άλλα παιδιά– τσοπανόπουλα που μαζευόμαστε για να παίξουμε, όπως τα Νταρόπουλα ο Γιάννης και ο Κώστας, τα ξαδέρφια μου ο Χρήστος και Τάσος Αναστασόπουλος, ο Χρήστος και Γιάννης Δημητρόπουλος, και πολλές φορές και ο ξάδερφός μου ο Νίκος ο Σχίζας από το χωράφι τους στον Αγιολιά.

* Από τον Ψηλοβράχο θυμάμαι την αδελφή μου τη Γεωργία και την Ουρανία του Ανδριόπουλου από το χωράφι της την Γκρόπα, να τραγουδάνε εναλλάξ ωραία δημοτικά άσματα.

* Έλως δεν σβήνει από τη μνήμη μου η περιγραφή του παππούλη μου όταν ήμουνα 10 χρονών, δείχνοντάς μου συγκεκριμένο σημείο, στο χωράφι μας στο Παλιόκαστρο, λέγοντάς μου:

«Να, εδώ σπέρναμε σιτάρι με τους γονείς σου στις 28 Οκτωβρίου 1940, όταν χτύπησαν οι καμπάνες, και ο τελάλης ενημέρωνε ότι κηρύχτηκε πόλεμος, και έπρεπε οι νέοι να φύγουν για τον πόλεμο. Αμέσως ξεζέψαμε τα ζώα, σταματήσαμε τη σπορά, κατεβήκαμε στο χωριό, και ο πατέρας σου με όλους τους νέους έφυγε για το μέτωπο.»

Αυτό το τότε χωράφι και σήμερα βοσκοτόπι, αλλοτρίωσε «Το άλλο πρόσωπο του οποίου το δικαίωμα κρίθηκε ισχυρότερο με βάσει τα έγγραφα που προσκόμισε, και ήταν ισχυρότερα από τα δικά μου, τουτέστιν Το Κράτος».

Το Κράτος όμως δεν μπορεί να μου αλλοτριώσει τις μνήμες για τα δύο τετραγωνικά μέτρα τουλάχιστον στην κορυφή του Ψηλοβράχου, γιατί είναι αναπαλλοτρίωτα μέσα στην καρδιά μου.

Θοδωρής Γ. Τρουπής
(Γκράβαρης)

7.1.2022

Η Ηθική στη Φιλοσοφία - Επιστήμη

Η **ηθική** είναι κλάδος της φιλοσοφίας που ασχολείται με το ερώτημα: *ποιες ανθρώπινες πράξεις είναι αποδεκτές και ορθές και ποιες ανάρμοστες και λανθασμένες*. Στην **ηθική** παρατηρείται μη απόλυτη σύμπτωση απόψεων και διαφορετική θεματολογία.

Οι **συντελειοκρατικές** και **δεοντολογικές** θεωρίες εστιάζουν σε κριτήρια ορθότητας ή μη-ορθότητας των πράξεων. **Δεοντολογία** ονομάζεται το σύστημα ηθικής για το οποίο ηθικές πράξεις είναι οι πράξεις σύμφωνα με το καθήκον, ανεξαρτήτως συνεπειών. Η δεοντολογική αντιπαράθεση της συνετελειοκρατικής ηθικής.

Οι **αρεταϊκές** ηθικές τονίζουν τη σημασία στοιχείων που καθορίζουν το ήθος, τις ηθικές αρετές του χαρακτήρα ή τον ενάρετο τρόπο ζωής. Με τη λέξη **αρετή** εννοείται η ηθική αριστεία (Όμηρος).

Η σύγχρονη φιλοσοφία τείνει στη σύνθεση και συναίνεση ως προς τρεις βασικές θεωρίες: **αρεταϊκές** ηθικές με εκπροσώπους τον Πλάτωνα (*Πρωταγόρας*, *Γοργίας*, *Πολιτεία*) και τον Αριστοτέλη (*Ηθικά Νικομάχεια*), **ωφελισμική** ηθική με εκπρόσωπο τον Σπιούαρτ Μιλ (*Ωφελισμός*) **δεοντολογική** ηθική του Καντ (*Κριτική του πρακτικού λόγου*) κ.ά.

Η ηθική, επιδεχόμενη αλλαγές, εξελίσσεται. Με τις ηθικές κοινωνικές αντιλήψεις αλληλοεπιδρούν μεταβλητοί παράγοντες, εξαρτώμενοι από το κοινωνικό σύνολο, που επιδρούν στο σώμα της ηθικής: Το γεωγραφικό-πολιτισμικό περιβάλλον και η τεχνολογία-βιοτεχνολογία επιδρούν σε αξίες υποστηριζόμενες από την ηθική και καθορίζουν κώδικες ηθικής διαμετρικά αντίθετων κοινωνιών.

Υπάρχουν παγκόσμιες ηθικές αρχές σχετιζόμενες με την ανθρώπινη φύση, αποδεκτές σε κάθε μορφή κοινωνίας, όπως η ελευθερία και οι αρχές που περιλαμβάνονται

σε κείμενα που αναφέρονται στα ανθρώπινα δικαιώματα, την ιατρική ηθική δεοντολογία, κ.α.

Η ηθική, όπως βιώνεται προσωπικά, η ατομική ηθική θωράκιση βασίζεται σε βάσεις υποκειμενικές, εξαρτώμενες από ατομικές φιλοσοφικές, πολιτικές, ιδεολογικές πεποιθήσεις.

Η ηθική, πάνω από κανόνες και κώδικες, αποτελεί τρόπο ζωής. Ο άνθρωπος, ο επιστήμων, ο ιατρός, με κριτήριο την ηθική, υιοθετεί στάση απέναντι στη ζωή και τον άνθρωπο, με στόχο την πρόοδο, πρόληψη, διάγνωση, θεραπεία, διαφύλαξη και προαγωγή της υγείας και βελτίωση της ζωής του ατόμου και του κοινωνικού συνόλου.

Ελένη Κ. Μπόρα

Το ξέρατε ότι το 1962 λειτούργησε Νυχτερινό Δημοτικό Σχολείο στον Σέρβου;

Του Αγίου Κωνσταντίνου, βρέθηκαν στο χωριό, και το απόγευμα στο καφενείο του Γιάννη του Ρουσιά, απολαμβάνοντας το καφεδάκι μας με τα Τερζόπουλα, Νίκο και Ηλία, και τον Γιώργο Ν. Κωνσταντόπουλο (έχει σπίτι στον Αγιάνη), η κουβέντα το έφερε στα σχολικά χρόνια στο χωριό.

Εκεί, έμαθα ότι ο δάσκαλος Λεωνίδας Παπαθωμόπουλος λειτούργησε για δύο χρόνια βραδινό πρόγραμμα, που παρακολούθησαν παιδιά που δεν είχαν τελειώσει το Δημοτικό, και πήραν το απολυτήριο με βαθμό «5».

Αναφέρθηκαν τα ονόματα:

Καλή Ν. Κωνσταντοπούλου (Σύζ. Μήτσιου Χειμώνα)

Ντίνα Ι. Κωνσταντοπούλου (Γκαβόγιαννη)

Τα μεγάλα κορίτσια Παναγούλα και Φανή του Λιατσσοθοωρή

Ο Κωστής του Μαρίνου Δημόπουλου

Σημ: Παρακαλούμε όποιος θυμάται και άλλους μαθητές του νυχτερινού Σχολείου να επικοινωνήσει μαζί μας, ώστε στο επόμενο φύλλο να γίνει σχετική πληροφόρηση.

Θοδωρής Γ. Τρουπής

ΑΝΟΡΕΞΙΑ

Ψυχογενής–Νευρογενής Ανορεξία

Ανορεξία σημαίνει επίμονη έλ- λειψη όρεξης που δεν προκαλείται από χορτασμό. Ανεπαρκής λήψις τροφής για μακρό χρονικό διά- στημα δημιουργεί την κατάσταση γνωστή ως υποθρεψία. Χαρακτη- ρίζεται από προοδευτική απώλεια βάρους του σώματος, καθυστέρηση της ανάπτυξης των παιδιών και σε βαριές περιπτώσεις εμφάνιση οιδη- μάτων (οιδήματα πείνας). Τέτοιες καταστάσεις βαρείας υποθρεψίας παρατηρήθηκαν στην Ελλάδα κατά την περίοδο (1940-1941) της Γερ- μανικής κατοχής, όταν τα άτομα πέθαιναν από πείνα (κυρίως στα αστικά κέντρα).

Η ανορεξία είναι συνηθισμένο σύμπτωμα πολλών παθήσεων κυ- ρίως εμπύρετων. Η επίμονος ανο- ρεξία πρέπει να θεωρείται εκδή- λωσης σοβαρής νόσου, γιατί αυτή συνοδεύει πολλές φορές κακοήθη νεοπλάσματα. Σε καρκίνο π.χ. του στομάχου υπάρχει έντονη ανορε- ξία, για κάθε είδος τροφής και πολύ περισσότερο στο κρέας.

Επίμονος ανορεξία εμφανίζεται μερικές φορές σε νευρικά άτομα (νευρογενής – ψυχογενής ανο- ρεξία), η οποία προκαλεί μεγάλη απίσχναση (αδυναμία) λόγω άρ- νησης τροφής και καταλήγει στο θάνατο.

Ειδικότερα για την ψυχογενή ανορεξία:

Πολύ έχουμε κατηγορήσει την παχυσαρκία για πρόκληση νοση- ρών καταστάσεων. Αλλά η σημα- ντική απώλεια βάρους, από νοσηρό φόβο για παχυσαρκία ή για την τύ- που μανεκέν εμφάνισή μας μπορεί να καταλήξει στην νοσηρή κατά- σταση της ψυχογενούς ανορεξίας.

Κυρίως νεαρά κορίτσια, και μάλι- στα της μεσαίας και ανωτέρας κοι- νωνικής τάξης, φαίνεται ότι συχνά καταλήγουν σε τέτοιες καταστά- σεις, γιατί διακατέχονται από το πάθος του λεπτού σώματος. Βέβαια απ’ όλα αυτά τα άτομα ελάχιστα αναπτύσσουν πραγματική ψυχο- γενή ανορεξία (νόσο). Το πρώτο σημείο της νόσου είναι ο περιορι- σμός που κάνουν στη λήψη τροφής ακόμη και αν είναι αδύνατοι. Δεν παραπονιούνται για ανορεξία ή για συνεχή απώλεια βάρους. Ο γιατρός δέχεται παράπονα για τη δυσκοι- λιοτήτά τους, για φουσκώματα ή γενικά ενοχλήματα από την κοιλία τους. Αρνούνται όμως τη νόσο τους. Συνήθως οι ασθενείς αυτοί είναι έξυπνοι, σχολαστικοί, επιτυχημένοι στην εργασία τους, και περιέργως έχουν πάθος με την τροφή, χωρίς να παραπονιούνται για ανορεξία.

Προκαλούν εμετό που όμως δεν τον αποκαλύπτουν και χρησιμο- ποιούν καθαρκτικά και διουρητικά ή άλλα φάρμακα (συνήθως επικίν- δυνα) για να χάσουν περισσότερο βάρος από εκείνο που είδη στερού- νται. Επίσης, φαίνονται χαρακτηρι- στικά αδιάφοροι για την κατάστα- ση υλοσιτισμού που παρουσιάζουν και δεν αισθάνονται πείνα.

Στις γυναίκες που έχουν ανάπτυ- ξη ψυχογενή ανορεξία είναι διαδε- δομένη η αμηνόρροια και αδιαφο- ρία τους για σεξ. Διατηρούν μεγάλη κινητικότητα αν και συμπτωματο- λογικά εμφανίζουν κατάθλιψη.

Οι ασθενείς αυτοί δύσκολα αντι- μετωπίζονται θεραπευτικά. Αν το βάρος τους έχει σοβαρά μειωθεί πχ κάτω του 75% του ιδανικού, πρέ- πει να αντιμετωπισθούν ως βαριά πάσχοντες και να νοσηλευθούν σε ειδική μονάδα, για να αναστηλωθεί το σωματικό βάρος, για να αποκα- τασταθούν οι διαταραχές του ύδα- τος και των ηλεκτρολυτών για να σωθεί η ζωή τους.

Γιώργος Τρουπής
Καθηγητής Ιατρικής
10/1/2022

Οι πιο πολλοί ασθενείς στη φάση αυτή αλλά και στη συνέχεια, έχουν ανάγκη αντικαταθλιπτικών φαρμά- κων που η σύγχρονη θεραπευτική ευτυχώς διαθέτει.

Όταν αυτό έστω και δύσκολα επιτευχθεί τότε ο οικογενειακός ια- τρός με τη βοήθεια ενός ψυχιάτρου, αλλά κυρίως με τη συμμετοχή των μελών της οικογενείας, που έχουν εκπαιδευτεί κατάλληλα, θα προ- σταθήσουν να σταθεροποιήσουν το θεραπευτικό αποτέλεσμα χωρίς να πέσει ο ασθενής στο άλλο άκρο δηλαδή της ψυχογενής βουλιμίας (υπερβολικής λαίμαργιας).

Και οι δύο καταστάσεις ανορεξι- ας και βουλιμίας είναι ψυχογενείς, συγγενείς και εξίσου επικίνδυνες.

Συμπερασματικά η θεραπεία της νευρικής–ψυχογενούς ανο- ρεξίας σπάνια είναι άμεση και απαιτεί πλήρη συνεργασία, μετα- ξύ ασθενούς, θεράποντος ιατρού, οικογενειακού περιβάλλοντος και ψυχολόγου–ψυχιάτρου. Μερικές περιπτώσεις δεν ανταποκρίνονται στη θεραπεία, ενώ λίγες έχουν κα- ταλήξει σε θάνατο.

ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΣΕΡΒΑΙΩΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ - ΝΑ ΤΑ... ΧΙΛΙΑΣΕΙ...

Πέρασαν 100 χρόνια από την ίδρυση του Συνδέσμου μας, (του Συλ- λόγου μας όπως έχει επικρατήσει να τον αναφέρουμε). Ποτέ δεν θα το πίστευαν οι αείμνηστοι πρωτεργάτες και πατριώτες μας. Ας είναι αιωνία τους η μνήμη! Οι απόγονοί τους πρέπει να είναι περήφανοι για τους προ- γόνους τους, και όχι μόνο οι απόγονοι των ιδρυτών, αλλά και όσων ασχο- λήθηκαν με τον Σύλλογο αυτά τα 100 χρόνια. Καλό είναι να τα λέμε αυτά, πρέπει όμως να κοιτάμε και το αύριο.

Σήμερα ζούμε σε μια δύσκολη εποχή. Αλλά μην ξεχνάμε ότι μέσα στα 100 χρόνια υπήρξαν και δυ- σκολότερες εποχές: Β’ Παγκόσμιος Πόλεμος, Εμφύλιος, φτώχεια κλπ. Μην νομίζουμε ότι σήμερα περνά- με τη χειρότερη περίοδο. Οι γονείς και οι παππούδες μας είχαν περά- σει πολλά, επίσης. Εμείς οι νεότε- ροι και ιδίως τα παιδιά και εγγόνια μας που γεννήθηκαν στις πόλεις δεν φαντάζονται τη ζωή του χωριού παλαιότερα. Εγώ που διανύω την 9^η δεκαετία μου, επειδή ο πατέρας μου είχε επί 20 χρόνια μαγαζί και ασχολούμουν κι εγώ, έχω κάποια εμπειρία για το πώς ήταν η ζωή στο χωριό μας.

Τι προτείνω τώρα για το μέλλον του Συλλόγου μας. Δεν πρέπει για κανένα, μα για κανένα λόγο να αδρανήσουμε και να τον διαλύ- σουμε, καθώς και την εφημερίδα, η οποία κλείνει 46 χρόνια. Αν κάποιοι κάποτε αποφασίσουν κάτι τέτοιο θα έχουν ιστορική ευθύνη.

Το χωριό μας σε 10-20 χρόνια μπορεί να είναι σχεδόν ακατοίκητο. Ποιος από αυτούς που γεννήθηκαν στην πόλη θα πάει να ζήσει μόνιμα στο χωριό; Πώς θα στηριχτούν τα μαγαζιά; Γι’ αυτό πρέπει να τραβή- ξουμε το ενδιαφέρον των νέων που έχουν καταγωγή από μάνα ή πατέ- ρα από του Σέρβου. Ας δώσουμε στα παιδιά και τα εγγόνια μας κίνη- τρα να πηγαίνουν στο χωριό. Εμείς είχαμε τους γονείς μας, γεννηθή- καμε ή τελειώσαμε το σχολείο εκεί. Τα εγγόνια μας γιατί να πάνε στο χωριό αν δεν υπάρχει ενδιαφέρον;

Εδώ και 15 χρόνια, μας έχει πα- ραχωρηθεί το Πολιτιστικό Κέντρο. Φτιάξαμε την κύρια αίθουσα και κάθε χρόνο έκτοτε (είχαμε ήδη κά- νει την αρχή τότε, ήμουν κι εγώ στο Δ.Σ.) συζητάμε την υλοποίηση μιας απόφασης της Γ.Σ. να κάνουμε την κάτω αίθουσα Μουσείο. Είχα- με βάλει τότε τα παράθυρα και την πόρτα. Πέρασαν 12 χρόνια από το 2010 και δεν έχει γίνει μια προ-

Γιώργος Δ. Βέργος
Ιούλιος 2022

σθήκη στο κάτω μέρος της πόρτας ώστε να μην μπαίνουν μέσα ζώα και ερπετά.

Ο καλός πατριώτης, Γιώργος Κατσιάπης, που με κόπο έφτιαξε Μουσείο στο σπίτι του, επανειλημ- μένως έχει πει να προσφέρει τα εκ- θέματα στον Σύλλογο. Η δημιουρ- γία Μουσείου θα είναι ένα στολίδι για το χωριό μας.

Επίσης, εκκρεμεί η απόφαση της Γ.Σ. να γραφούν στο Ηρώο τα ονό- ματα των νεκρών που σκοτώθηκαν ή πέθαναν στρατιώτες για την πα- τρίδα. Το κόστος είναι μηδαμινό, κάτω των 1000 Ευρώ.

Τέλος, θα ήθελα να παρακαλέσω τους νέους συνταξιούχους που πι- στεύω ότι είναι πάνω από 50 κάθε χρόνο, να σχηματίζεται μια ομάδα ατόμων κάθε 2 χρόνια να ασχο- λούνται με τον Σύλλογο. Δεν είναι βουνό, αντιθέτως, θα τους δίνεται η ευκαιρία να γνωρίζουν πατριώτες που δε θα συναντούσαν ποτέ. Εύ- χομαι υγεία και προκοπή σε όλους τους πατριώτες, όπου κι αν ζούνε, με τις οικογένειές τους.

**ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ ΤΑ ΧΙΛΙΑΣΕΙ
Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΜΑΣ!**

Οι δάσκαλοί μου: Γεώργιος Ανδρ. Δάρας και Λεωνίδα Γ. Παπαθωμόπουλος

Πρίν από 55 χρόνια, ακριβώς τέτοια εποχή (Ιού- νιος του 1967), απεφοίτησα, από το Δημοτικό Σχο- λείο Σέρβου, του οποίου, Διευθυντής–Δάσκαλος, ήταν ο αείμνηστος Γεώργιος Ανδρ. Δάρας, διδάξας τις (Ε’και ΣΤ’) τάξεις και συνδιδασκάλισσες αυ- τού, η αείμνηστη Δασκάλα Παναγιώτα Γ. Μπόρα (Ποτούλα), διδάξασα τις (Γ’και Δ’) τάξεις, ως και η, επίσης, αείμνηστη Δασκάλα Βασιλική Δ.Χαρα- λαμποπούλου, διδάξασα τις (Α’και Β’) τάξεις. Στο σχολείο μας εμαθήτευσαν το συγκεκριμένο scho- λικό έτος, περίπου, 110-120 παιδιά (άρρενες και θήλεις).

Στα 6 χρόνια που ήμουν μαθητής του Δημοτικού Σχολείου, εδίδαξαν, ως Δάσκαλοι και οι εκ του χω- ριού μας, ορμώμενοι, Βασίλειος Ι. Δάρας, Λεωνί- δας Γ. Παπαθωμόπουλος και Γεωργία Δ. Στρίκου.

Ευτύχησα, να έχω δασκάλους, μόνο, τους Γε- ώργιο Ανδρ. Δάρα και Λεωνίδα Γεωρ. Παπαθω- μόπουλο, των οποίων, το πνευματικό και ηθικό ανάστημα, μετά 15 χρόνια από της εκδημίας του πρώτου και 42, από της εκδημίας του δευτέρου, θα περιγράψω, ως αν δύναμαι, κάλλιστα, εξαιτού- μενος, την εύλογον επιδοκιμασίαν των μαθητών, μεγαλύτερων, κατά την ηλικίαν, εμού, οι οποίοι ακούσαντες της διδαχής τους, επέτυχαν στην ζωή κατ’επάγγελμα και ευτύχησαν, ως τρόφιμοι της κοινωνίας.

Όπως κάθε άνθρωπος, έτσι και οι δάσκαλοί μου, είχαν προτερήματα και ελαττώματα, τα οποία, μέσα απο λεπτομέρειες της αναφοράς μου, σε αυτούς, θα καταδειχθούν, τόσο γιατί πρέπει να επισημανθούν, όσο και γιατί, δεν πρέπει να εξι- δανικεύσουμε την εικόνα των δασκάλου μας, με αποτέλεσμα να δεχθεί ψεύτικη, υποκρύπτουσα σκοπιμότητα, η οποία, άλλωστε, μετά τόσα χρό- νια, αφ εαυτής ακυρώνεται.

Θεωρώ, εκ προοιμίου, ήρωες, τους δασκάλους της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, της τότε Ελλη- νικής κοινωνίας, οι οποίοι, είτε για λόγους, πολι- τικούς, είτε για λόγους ανέχειας (πτωχείας), είτε ένεκα των επικρατούσων αντιλήψεων (ηθικοφιλο- σοφικές), έπαιρναν τα «μυξάρικα» (παιδιά), κάθε κοινωνικού στρώματος και τα μάθαιναν Γράμμα- τα, με στόχο την ανέλιξή της (κοινωνίας) και την διαμόρφωση καλύτερου βιοτικού επιπέδου, για τους τροφοίμους της.

Εκείνα τα χρόνια, όλοι βράζαμε στο ίδιο καζάνι, οι ταξικές διαφορές ήταν ανεπαίσθητες, οι ιδεο- λογικές διαφορές ήταν επιβαλλόμενες, δεν ήταν αποτέλεσμα παιδείας, δεν ήταν προϊόν ελευθέρας επιλογής, λόγω γνώσεων ή της παιδείας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑ ΔΑΡΑΣ

Ηταν δάσκαλός μου, στην Α’ τάξη, καθώς και στις

γραμμών του τετραδίου, γι αυτό και η εκτός γραμ- μών γραφή, δικαιολογούσε ύψωση του τόνου της φωνής του, δεν δικαιολογούσε όμως την επιβολή γραφής, μόνο με το δεξί χέρι και προφορική επί- πληξη. Μας έμαθε αριθμητική, στο δεκαδικό σύ- στημα, γρήγορα και σωστά,με χρήση του μηδενός στις μονάδες, μέχρι το 100. Είχα μείνει έκπληκτος από το απλό και καινούργιο που μάθαινα, ενω ακό- μα ήμουν μαθητής Α’ τάξης Δημοτικού.

Την Α’ τάξη την τελείωσα, στο ισόγειο του Σχο- λείου, στην πρώτη αίθουσα δίπλα από τη σκάλα, την οποία αίθουσα, τον Οκτώβριο μήνα, επέτειο του «ΟΧΙ», με σύμπτυξη των θρανίων, στο μέσον της, διαμόρφωσε σε προαύλιο εσωτερικού χώρου, όπου περιφερόμενοι δυτλα στους 4 τοίχους, μάθα- με βηματισμό για την επέτειο, χωρίς να ενοχλού- με τους μαθητές των άλλων τάξεων, που έκαναν μάθημα, αλλά και εκείνος, ήταν μη ελεγχόμενος, από αδιάκριτα βλέμματα, όταν αυθαίρετούσε καθ’ ημών, σε λάθος βηματισμό, είτε ως «πρωτάκια», είτε λόγω φυσικής (σωματικής) αδυναμίας,όπως συνέβη με τη συμμαθήτριά μου Παναγιώτα Γ. Σου- λελέ, η οποία, λόγω του γνωστού προβλήματός της, με το πόδι, δεν μπορούσε να συγχρονιστεί με εμάς τους υπολοίπους και την κτύπησε άσχημα, με τον χοντρό χάρακα που είχε και μάλιστα, στο πόδι. Η απρέπεια αυτή δεν έχει φύγει ποτέ από το μυαλό μου και είναι το μόνο αρνητικό σημείο, που σκιάζει την εικόνα του και την παρουσία του, στην ζωή μου.

Ήταν, επίσης, καλός και στην Μουσική, μας μά- θαινε να τραγουδάμε, π.χ. το τραγούδι «Όλα τα Πουλάρικα κι αμάν, αμάν», μας έλεγε πως να πατάμε στην νότα, χωρίς πεντάγραμμα φυσικά, μας έλεγε τι είναι η αρμονία και στο μάθημα της Φυσικής, «Ηχώ και Αντίηχος», μας εξήγησε πως παράγονται οι συσχευμένοι ήχοι, στην ομιλία και στην μουσική.

Διετέλεσε και Ψάλτης στην Εκκλησία, τα δε Τρο- πάρια ή και Απολυτίκια των Δεσποτικών και Θεομη- τορικών Εορτών, τα μαθαίναμε όλοι, μας δίδασκε δε και Περικοπές από τα Ευαγγέλια, ως εισαγωγή στην αρχαϊζουσα, επειδή τότε, διδασκόμαστε εναλ-

λάξ, καθαρεύουσα και Δημοτική, η δε Γραμματική μας, ήταν του Μανόλη Τριανταφυλλίδη, εγώ δε, στα βιβλία του Δημοτικού, που κράτησα, έχω και Γραμματική των εκδόσεων Ιωάννη Καμπανά.

Αφήνοντας αυτό το «αγκάθι» και επιστρέφω στα θρανία της Ε’και ΣΤ’Δ ημοτικού, που ήταν και πάλι δάσκαλός μου, θεωρώ, ότι, ήταν ο δά- σκαλος, που μας έμαθε Λογοτεχνία και αφήγηση, Εκθεση και Ιστορία, αλλά κυρίως Μαθηματικά (Απλή μέθοδο των τριών, Σύνθετη μέθοδο των τριών, προβλήματα Μερισμού, Συμμεγείς αριθ- μούς και προβλήματα αυτών, προβλήματα τό- κου, προβλήματα

Δανεισμού (εσωτερική και εξωτερική υφαίρε- ση Γραμματίων–Συναλλαγματικών), προβλήματα Πρακτικής Αριθμητικής) και εξ ίσου, Μαθήματα φυσικής Πειραματικής και Χημείας, με απλά πει- ράματα απο το Χημείο του σχολείου, π.χ. Διαστο- λή και Συστολή των σωμάτων, κ.ά. Ήταν επίσης δυνατός στην Επιτεδομετρία και την Στερεομετρία (Επιφάνεια και Όγκος Σωμάτων), όταν δε προετοι- μαζόμαστε για εισαγωγικές στο Γυμνάσιο, μας είχε μάθει όλους τους τύπους εύρεσης όγκου, των στερεων σωμάτων, π.χ. Σφαίρας, Κυλίνδρου, κ.ά.

Ως πρός το θέμα του χαρακτήρα, πέραν της έπαρσης που έχουν όλοι οι «Νταραίοι», είχε ηθι- κές αναστολές, απέναντι στο άδικο, απέδιδε τα του Καίσαρος, τω Καίσαρι, είχε δε παραδεχθεί στην Διαμάντω Κων. Κωνσταντοπούλου, η οποία ήταν καλή μαθήτριά, μέσα στην τάξη, οτι ο πατέ- ρας της και συμμαθητής του στο Σχολαρχείο στα Λαγκάδια, ήταν και αυτός καλός μαθητής, καλύ- τερος εκείνου, αλλά προφανώς για λόγους άγνω- στους, δεν προχώρησε σε σπουδές.

Οι συμμαθητές μου, αλλά και οι πρό ημών, υπάρξαντες μαθητές του, είμαι βέβαιος, ότι βγή- καν στην ζωή, με καλές γνώσεις, από την διδα- σκαλία του, γιατί είχε μεταδοτικότητα και γνώρι- ζε καλά το αντικείμενο του λειτουργήματος, που επιτελούσε! Είναι δε, ασφαλές κριτήριο, για την ικανότητα μεταλαμπάδευσής γνώσεων, που είχε, ότι, εκ των 18 τελειοφοίτων συμμαθητών και συμμαθητριών μου, στις εισιτήριες εξετάσεις, για το Γυμνάσιο (Λαγκαδίων, Δημητσάνης, Αθη- νών), εισήχθησαν οι 12, ποσοστό 66,66% και Πα- νεπιστημιακής παιδείας, εκ των 12, αξιώθηκαν οι 4, ποσοστό 33,33%. Δεν γνωρίζω τι σπουδές έκανε,ο φίλος και συμμαθητής μου, Ηλίας (Λά- κης) Δημ. Σχίζας, που ζει στην Αυστραλία και έχω να τον ιδώ, από τότε, αν και δεν αποφοίτησε μαζί μας, έφυγε πριν τελειώσει το Δημοτικό.

(... η συνέχεια στο επόμενο φύλλο 224)

Εν Γαλατσίω Αττικής, 29.6.2022

Αθανάσιος Κ. Γκούτης

Τα Οικονομικά μας

ΓΙΑ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

1. ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Αρ. Λογ. 6014-040030-371

IBAN: GR 5001710140006014040030371

2. ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΛΦΑ

Αρ. Λογ. 151-002101-091057

IBAN: GR 9701401510151002101091057

Η Φορολογική Δήλωση του Συνδέσμου υποβάλλεται αφίλοκερδώς από τον Λογιστή, κ. **Γ. Σεφερλή**, κοντοχωριανό μας από το χωριό Κοκκορά, τον οποίο ευχαριστούμε θερμά.

ΤΑ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΜΑΣ

Νέοι και νέες από του Σέρβου

Ο Σύνδεσμος σας καλεί όλους να ενωθείτε και να δραστηριοποιηθείτε, με τα δικά σας ενδιαφέροντα, στα πλαίσιά του, και θα έχετε πάντα τη αμέριστη συμπαράστασή του. Ο Σύνδεσμος για να ανανεωθεί χρειάζεται τον ενθουσιασμό, τη φαντασία και δημιουργικότητά σας!

Το Πολιτιστικό Κέντρο Σέρβου

θα ανοίξει για τη νεολαία του χωριού και όχι μόνο... με Επιτραπέζια Αντισφαίριση (Πινγκ-Πόνγκ) και Ποδόσφαιράκι!

Ευχαριστίες

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου, ευχαριστεί τον καθηγητή Ιατρικής κ. **Γεώργιο Θ. Τρουπή**, για την ευγενική του χορηγία, προκειμένου να αγοραστεί Ποδόσφαιράκι για το Π.Κ. Ευχόμαστε το παράδειγμά του να βρει μιμητές!

Γενική Συνέλευση Συνδέσμου

θα πραγματοποιηθεί το **Σάββατο 13 Αυγούστου, και ώρα 11:00 π.μ.**, στον χώρο του Π. Κ. Σέρβου.

Θέμα Γ.Σ.: *Αναπροσανατολισμός των στόχων του Συνδέσμου.*

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούνται θερμά οι συνδρομητές της εφημερίδας **Αρτοζήνος** να ενημερώσουν το Δ.Σ. (ή τα emails της εφημερίδας) για τυχόν αλλαγή της διεύθυνσής τους. Επίσης, όποιος συνδρομητής επιθυμεί να διαβάζει τον Αρτοζήνο μόνο ηλεκτρονικά, και όχι στην έντυπη μορφή του, παρακαλείται να το γνωστοποιεί στο Δ.Σ.

Θερμές ευχαριστίες

από Δ.Σ. του Συνδέσμου, στην **Καλομοίρα Γεω. Τρουπή**, δικηγόρος, για τις υπηρεσίες της που πρόσφερε αφίλοκερδώς στον Σύνδεσμο.

Καλομοίρα Γ. Τρουπή

Δικηγόρος παρ' Αρείου Πάγου

Αετόπετρας 160
131 23 Ίλιον
www.lawtroupi.gr
e-mail: moiratroupi@hotmail.com

τηλ. 210 5238358
κιν. 697 4222 436
694 8622 870

Σερβαίοι κυνηγοί

(συνέχεια από το φ. 222)

Στο προηγούμενο φ. 222 του ΑΡΤΟΖΗΝΟΥ, σε άρθρο με τον ίδιο τίτλο, και έγινε παράκληση στους πατριώτες που έχουν επιπλέον ονόματα κυνηγών και φωτογραφίες να μας ενημερώσουν σχετικά.

Ο **Κώστας Ι. Χρονόπουλος** μας έστειλε τα κάτωθι ονόματα κυνηγών και τον ευχαριστούμε.

Συμπληρωματικός πίνακας κυνηγών

- Βασίλης Παρ Βέργος
- Γιάννης Ν. Γεωργακόπουλος
- Γεώργιος Ν. Κωνσταντόπουλος
- Βαγγέλης Μπουρνάς
- Γιάννης Μαρ Παγκράτης
- Ηλίας Μαρ. Παγκράτης
- Κώστας Χρ. Παγκράτης
- Μαρίνης Ανδρ. Παγκράτης
- Φώτης Γ. Παναγόπουλος
- Μήτσος Αγγ. Χειμώνας
- Ηλίας Ανατ. Χρονόπουλος
- Νίκος Ιωάν. Χρονόπουλος
- Τάσος Ηλία Χρονόπουλος
- Δημήτριος Ν. Μπόρα (Πλυμμήρας)

Θ.Γ.Τρουπής

Ο **Νίκος Θ.Τρουπής** (Αλούπης) θυμάται:

Στις **6.12.1950** έφθασε στο χωριό η μπουλντόζα που έγινε ο δρόμος από το γεφύρι του «Σαρρά». Όλο το χωριό στην υποδοχή. Πολλές γυναίκες έφεραν μεσσήνες (Καλαματιανά μεταξωτά μαντήλια) και στόλισαν το Μηχάνημα.

Η **Κακίνα** όμως δεν έφερε μεσσήνα, αλλά μερικά χερόβολα αποξηραμένα φύλλα καλαμποκιού «*Για να φάει η Μπουλντόζα*»!

100 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΣΕΡΒΑΙΩΝ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

1922 -2022

Γιώργος Τρουπής

Καθηγητής Ιατρικής
Πανεπιστημίου Αθηνών
10.07.2022

Εφέτος ο Σύνδεσμος Σερβαίων Αρκαδίας, «**Η Κοίμησης της Θεοτόκου**» κλείνει 100 χρόνια από την ίδρυσή του.

Πατριώτες με έντονο ζήλο, θερμή κι αγάπη για το χωριό, ίδρυσαν τον Σύνδεσμο για τη σύσφιξη των δεσμών όλων των Σερβαίων όπου Γης.

Αξίζουν έπαινοι και συγχαρητήρια σ' όλους τους προέδρους και Διοικητικά Συμβούλια όλων των εποχών από καταβολής της ίδρυσής του.

Οι πατριώτες αυτοί, ανεξαρτήτως θέσης και μόρφωσης, διέθεσαν -οικειο-θελώς- χρόνο, κόπο, μόχθο και μερικοί εξ'αυτών εξ'ιδίοις υλικά μέσα για το καλό του χωριού και των πατριωτών.

Η καλλιέργεια, η διατήρηση των θεσμών μεταξύ των Σερβαίων, τα ήθη, τα έθιμα, η παράδοση, η λαογραφία, η ιστορία και η πρόοδος του χωριού είναι αποκλειστικά δημιουργήματα του Συνδέσμου. Με υπομονή, κόπο, χρόνο, μόχθο και

πάντοτε «σε αγαστή» συνεννόηση με τους προέδρους, παλιά, και τους τοπικούς άρχοντες του χωριού, σήμερα, ο Σύνδεσμος συνετέλεσε τα μέγιστα σε κοινωφελή έργα του χωριού, μεγάλα και μικρά.

Οι δρόμοι Σέρβου-Σαρρά, Σέρβου-Αράπηδες, Η Κοίμησης της Θεοτόκου, το Σχολείο, το γραφείο, η εφημερίδα, η ιστοσελίδα, η ατζέντα, οι χοροεσπερίδες και άλλα πολλά είναι ενδεικτικά δημιουργήματα του Συνδέσμου.

Την εποχή που ζούμε, λόγω της αστυφιλίας και της ερήμωσης της υπαίθρου, πολλοί Σύνδεσμοι έσβησαν ή ξεθώριασαν και έπεσαν σε ανενεργή κατάσταση.

Στη μνήμη Ηλία Ι. Γιαννακόπουλου και Ηλία Θ. Χειμώνα

Όπως όλοι, οι μεγαλύτεροι κυρίως Σερβαίοι, γνωρίζουμε, στο χωριό μας υπάρχει το ξωκλήσι του «**Αγιολιά**», στα βόρεια του χωριού, λίγο πριν φτάσουμε στην κορυφή του «Παλιόκαστρου». Το εκκλησάκι αυτό επισκευάστηκε και με φροντίδα κυρίως του Συνδέσμου, μπορεί να πάει και αυτοκίνητο μέχρι εκεί. Κάθε χρόνο, στις 20 Ιουλίου (μέχρι πρότερος) γινόταν εκεί λειτουργία στη μνήμη του Προφήτη και το σχετικό πανηγυράκι.

Με την ευκαιρία του εορτασμού του «Αγιολιός» σκέφτηκα να γράψω δυο λόγια στη μνήμη των **Ηλία Γιαννακόπουλου** και **Ηλία Χειμώνα**, η προσφορά των οποίων στο Σύνδεσμο υπήρξε μέγιστη και καθοριστική στα συλλογικά μας πράγματα. Πέραν των συλλογικών, ήσαν δύο ευγενείς και καλόκαρδοι Σερβαίοι, που έχαιραν της αγάπης και εκτίμησης των πατριωτών.

Δυστυχώς και οι δύο έφυγαν νωρίς, ο πρώτος σε ηλικία μόλις 44 ετών (1994) και ο δεύτερος 65 ετών (2010), χωρίς να προλάβουν να απολαύσουν τους ώριμους καρπούς των συλλογικών έργων, που και αυτοί συνέβαλαν.

Και με τους 2 μετείχαμε για πρώτη φορά στο Δ.Σ. του Συνδέσμου το **1976**, υπό την προεδρεία του **Στάθη Δάρα**.

*Εκείνη τη χρονιά εκδόθηκε η εφημερίδα «**Αρτοζήνος**», (κάθε 2μηνο με 8 ή 12 σελίδες) που συνεχίζει να εκδίδεται, σε αραιότερα διαστήματα. Μεγάλος ο αγώνας της έκδοσης τότε, που δεν έχει καμία σχέση με τις σημερινές ευκολίες. Ο Ηλίας Γιαννακόπουλος είχε διαθέσει το γραφείο του στην οδό Σόλωνος και από εκεί γινόταν η όλη διαδικασία (έλεγχος χειρογράφων, τυπογραφείο, επικόλληση γραμματοσήμων και «παραμάσκαλα» τις εφημερίδες για το ταχυδρομείο...). Καθένας αντιλαμβάνεται την αξία αυτού του έργου!

*Εκείνη τη χρονιά, επίσης, οργανώθηκε ο πitάνιος αγώνας για τη **διάνοξη του δρόμου** προς το συνοικισμό Αράπηδες

Του Ηλία Λιατσόπουλου

Να μεταλάβει η γλώσσα απλότητα

κι ο νους το στερνοχάδι

Κάποτε οι λέξεις είχαν αξία ο λόγος μετρούσε έλεγες θα γυρίσω σελίδα θα βρεθώ στο νησί κι έτσι ακριβώς γινόταν θέληγτρα βωδελαιρικά μας έθρεψαν νερά γραπτά του Καρυωτάκη Η παλιά Ελλάδα μ'άρωματα στους δρόμους το γιασεμί στις αυλόπετρες με τ'απογέυματα στο Ροζικλαίρ, τους καφενέδες τις χάλκινες Κυκλάδες από την Αλιμιά ως την αγια-Μαρίνα στην Αίγινα.

Τώρα τα πρόσωπα πλέουν σε νοσταλγίες στιγμές αλληγορίες οι τοίχοι άκαρδοι / οι ποιητές σε κενοστοιγία μια ελεατική μελαγχολία γύρωθε οι άνθρωποι σαν να μην ξέρουν πια ξανά πώς ν' αγαπήσουν. (Ποιητ. Συλλογή Αντιστροφή)

και «αυτού θαύματος» ξεκίνησε η διάνοιξη το μήνα Αύγουστο, εν μέσω ενθουσιασμού και πανηγυρισμού των πατριωτών, χωρίς να λείπουν και κάποιες ελάχιστες αντιδραστικές εξαιρέσεις, όπως συμβαίνει πάντα. Η ιστορία βέβαια κρίνει. Η αντίδραση για τη συνέχιση της διάνοιξης μετά του Μηλιάνθη (από τον επόμενο πρόεδρο του Συνδέσμου) μας οδήγησε στη δημιουργία νέου φορέα (Σύνδεσμος για την αποπεράτωση του δρόμου Σέρβου-Αράπηδες, με πρωτοπόρο τον Ηλία Χειμώνα), ο οποίος ολοκλήρωσε τη διάνοιξη μέχρι το συνοικισμό. Και αυτού του έργου η αξία είναι αναμφισβήτητη. Με την πάροδο των ετών, ο δρόμος βελτιώθηκε πάρα πολύ, η αρχή όμως, «το ήμισυ παντός».

Η συμβολή και των δύο αιμνήστων στην **οργάνωση των βραβείων του Συνδέσμου** υπήρξε καθοριστική.

Επί προεδρίας Ηλία Χειμώνα στον Σύνδεσμο, έγινε το 2005 **το μνημείο στους Αράπηδες**, στη μνήμη των προεπαναστατών («κλεφτών») Δήμου και Μακρυγιάννη και Αραπαίων πεσόντων. Την ίδια χρονιά εκδόθηκε και η προτελευταία **αντζέτα του Συνδέσμου** (η τελευταία εκδόθηκε το 2017), με συστηματική εργασία και του Ηλία Χειμώνα.

Στα σημερινά παιδιά που απαρτίζουν τον Σύνδεσμο Σερβαίων αξίζουν θερμά συγχαρητήρια που τον διατηρούν ζωντανό, ενεργό, δυνατό και κυρίως ωφέλιμο για το χωριό.

Θερμή παράκληση στα νέα παιδιά, που τα διακρίνει η σφριγηλότητα, η ζωντάνια, η ενεργητικότητα, η δύναμη, να αγκαλιάσουν τον Σύνδεσμο, να αναλάβουν ενεργή δράση, να μην αφήσουν τον Σύνδεσμο να πέσει σε αφάνεια και να χαθεί. Τότε και το χωριό μας θα πέσει στη νέκρα και την απώλεια.

Το Χωριό μας θέλει δύναμη, ενέργεια, δράση, κίνηση και ζωντάνια. Οι νέοι μας μπορούν να το κάνουν δυνατό, με πνοή, φωνή και ενέργεια, για το καλό όλων των πατριωτών.

Συγχαρητήρια, λοιπόν, στα σημερινά παιδιά που πλαισιώνουν τον Σύνδεσμο Σερβαίων!

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Στο ενεργητικό του Ηλία περιλαμβάνεται και η **αγορά του γραφείου του Συνδέσμου**, στην οδό Αγίου Μάρκου, κοντά στο Μοναστηράκι.

Την ίδια εποχή και μέχρι το 2010 έγινε η τίτνια προσπάθεια για συνέχιση και ολοκλήρωση εργασιών στο **Πολιτιστικό Κέντρο** του χωριού, τα εγκαίνια του οποίου έγιναν τον Αύγουστο του 2010, ενώ ο Ηλίας είχε αποδημήσει, δυστυχώς, τον Μάρτιο του ίδιου χρόνου! Ας σημειωθεί πως οι πατριώτες, βλέποντας τον αδιάκοπο αγώνα και το ενδιαφέρον του ΔΣ, πρόσφεραν περί τις 100.000 ευρώ για την αποπεράτωση του έργου!

Τέλος, με εισήγηση του προέδρου Ηλία Χειμώνα το 2009, δημιουργήθηκε η **ιστοσελίδα του Συνδέσμου** sevnou.gr, η αξία της οποίας είναι αναμφισβήτητη, για τα σημερινά και αυριανά δεδομένα, και την ψηφιακή επανάσταση. Είναι το «θησαυροφυλάκιο» που περιέχει όλα όσα έχουν σχέση με το χωριό τους πατριώτες. Μακάρι να συντηρηθεί, να εμπλουτισθεί και να βελτιωθεί από τους νεότερους πατριώτες, γιατί το αξίζει το χωριό μας και οι πατριώτες.

Αιώνια η μνήμη του Ηλία Γιαννακόπουλου και Ηλία Χειμώνα.

Χ. Ι. Μαραγκός

100 Χρόνια Σύνδεσμος Σερβαίων

Η Κληρονομιά Του Αύριο, Σήμερα

Παναγιώτης Νόιφελτ

τα, με τη χρήση τεχνολογικών μέσων, έχει βελτιστοποιήσει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των στοιχείων που διαχειρίζεται.

Ορισμένα από τα στοιχεία που πάντα έδεναν τον Σύνδεσμο είναι: Καταρχάς, οι λαϊκές παραδόσεις, συμμετοχή σε κοινωνικές εκδηλώσεις, εορτές, γάμοι, πένθη, γλέντια και συνεστιάσεις. Εν συνεχεία, οι εκφράσεις προφορικού λόγου, παραδόσεις και εκφράσεις των ανθρώπινων ιστοριών, των παθημάτων και εμπειριών τους μέσα από τα τραγούδια, παικτικά σχόλια, ανέκδοτες ιστορίες. Επίσης, η διατήρηση των εθίμων και κανόνων συμπεριφοράς, συμμετοχής, η συνύπαρξη της μνήμης μέσω υλικών στοιχείων όπως, αρχεία, έντυπα, εφημερίδες (Αρτοζήνος), φωτογραφίες, επιστολές και δημόσια ή έγκυρα έγγραφα κ.α. Επιπλέον, η προβολή και καταγραφή των αισθητικών και πνευματικών αντιλήψεων (λογοτεχνία-ποίηση), η βιβλιοθήκη, τα έργα λαϊκής τέχνης, αντικείμενα και εργαλεία. Τέλος, τα κοινωφελή έργα και η διατήρηση-προστασία του περιβάλλοντος.

Τον σπουδαιότερο ρόλο έχει παίξει η ανήσυχη ανθρώπινη ύπαρξη που άλλοτε γίνεται κινητήριος δύναμη και άλλοτε στοιχείο διαλόγου ή σκεπτικισμού στα τεκταινόμενα. Σε κάθε περίπτωση, η συνύπαρξη ανθρώπων με ίδιο ή ανάμιο υπόβαθρο, σε ένα κοινό πεδίο-χωριό, καταδεικνύει την ανάγκη να μοιραστούν και να βιώσουν, ξανά και ξανά, μέσα στον χρόνο, τις κοινές εμπειρίες που τους χαρίζει τόσο γενναϊόδωρα η κοινή ρίζα τους.

Τα παραπάνω στοιχεία, σήμερα, οι μόνιμοι ή εποχικοί κάτοικοι του Σέρβου, ημεδαποί ή αλλοδαποί, εξ αγχιστείας και συμπατριώτες της κοντινής ή ευρύτερης περιοχής, οι Αρχές του τόπου και ο Σύνδεσμος Σερβαίων, καλούνται υπεύθυνα, με ενσυναίσθηση, συμμετοχή, συνασφορά και συνεργασία, να διατηρήσουν και να προστατεύσουν. Η Πολιτιστική Κληρονομιά Του Αύριο δημιουργείται Σήμερα!